DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 258. Czwartek, 21 Listopada (3 Grudnia). 1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6. za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.— We wszystkich co dotycze Dziennika, należy się odnosić wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4.—Kwartalnie rsr. —Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.— Miesięcznie kop. 80.

PRENUMERATA NA DZIENNIK WARSZAWSKI w 1869 roku.

W Nr. 237 **Dziennika Warszawskiego** podaliśmy ogłoszenie Departamentu Poczt, dotyczące prenumeraty wszelkich gazet krajowych.

Nowe rozporządzenia Departamentu Poczt przedstawiają niezaprzeczenie prenumeratorom wewnątrz kraju jak największe ułatwienia względem prenumeraty.

Dyrekcja obu **Dzienników Warszawskich** podaje także możność swym prenumeratorom korzystania z tych ułatwień.

Odtąd prenumerata na **Dziennik Warszawski**, przyjmowaną będzie nietylko w Ekspedycji Gazet, ale na **wszystkich stacjach pocztowych.**

Prenumeratorowie, chcący zaprenumerować **Dziennik Warszawski** w którejbądź okolicy państwa, zwrócą się do najbliższego im biura pocztowego, i mogą tam składać prenumeratę na **trzy miesiące, sześć miesięcy, dziewięć miesięcy**, lub na **rok**.

Cena prenumeraty na prowincji z przesyłką, jest następna:

na rok . . . . . rs. 10.
„ 9 miesięcy . „ 7 k. 50,
„ 6 miesięcy . „ 5.
„ 3 miesiące . „ 2 k. 50.

Zarząd Poczt przedsięwziął jak najlepsze środki, dla zapewnienia prenumeratorom usługi regularnej. Wszelka pomyłka na szkodę prenumeratora będzie mogła być zaraz sprostowaną, gdyż każdy z prenumeratorów otrzyma przy pierwszym numerze swej prenumeraty, wykaz wszystkich numerów **Dziennika**, do których będzie miał prawo. Stwierdzi on odbiór każdego egzemplarza **Dziennika**, wykreślając na wykazie nadesłany mu numer.

Tym sposobem prenumerator będzie się mógł przekonać, czy każdy numer doręczony mu został w czasie właściwym i czy który numer nie zaginął.

W razie pomyłki upraszamy prenumeratorów o bezzwłoczne zaniesienie zażalenia do biura pocztowego, w którem uiszczoną została prenumerata.

Ci z prenumeratorów prowincjonalnych, którzyby życzyli sobie zaprenumerować **Dziennik Warszawski** w samej Dyrekcji, mogą to uskutecznić. Podejmujemy się zapewnić im wysyłkę **Dziennika** przez pocztę; zechcą tylko przy przesyłce swego zlecenia dołączyć *franco*, należność prenumeracyjną i wypisać dokładny adres.

Prościej jednak i dogodniej im będzie uiszczać prenumeratę w biurze pocztowem. Zlecenia ich będą prędzej uskutecznione, gdyż uniknie się naszego pośrednictwa pomiędzy nimi i pocztą.

Upraszamy Osoby, które zechcą zaprenumerować **Dziennik Warszawski** od 1-go Stycznia, na termina wyżej wymienione, aby pośpieszyli z prenumeratą bądź w biurach pocztowych, bądź w Dyrekcji, tak, iżby zlecenie ich doszło do Warszawy przed końcem miesiąca Grudnia r. b., gdyż liczba egzemplarzy odbijanych z dniem 1 Stycznia 1869 r. będzie zastosowaną do liczby prenumeratorów.

Prenumerata miejscowa zostaje na rok 1869 taż sama co w roku bieżącym, a mianowicie:

bez rozsyłania do domu:

na rok . . . . rs. 8.
„ 6 miesięcy . „ 4.
„ 3 miesiące . „ 2.
„ miesiąc . kop. 67.

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie od egzemplarza kopiejek 5.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 20 Listopada (2 Grudnia)

Nominacje. — Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym z d. 14 listopada, mianowani zostali: zostający przy armji kaukazkiej, liczący się w piechocie armji jenerał-major *Zinowjew*—ochmistrzem dworu Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu, z pozostawieniem w piechocie armji; kapitan 87-go nejszlockiego pułku piechoty *Lemlejn*—plac-adjutantem warszawskim, z zaliczeniem do piechoty armji.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komi

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Miesiąc grudzień.

20 listopada (2 grudnia).

Rozpoczął się już miesiąc, ostatni w roku! Grudzień jest tą złotą, srebrną lub choć miedzianą tylko klamrą, co spaja przeszłość z przyszłością, zbiegające się co rok z sobą w ostatnim dniu tego miesiąca. Wprawdzie, fakt ten powtarza się tak często i tak perjodycznie, że powinienby spowszednieć ludziom i przyjmowym być tak, jak się przyjmuje wiele bardzo perjodycznych, nieuniknionych wypadków w życiu, jak w kalendarzu zmiany lunacij lub oznaczone stale zaćmienia—lecz zwyczaj, ten wszechwładny rządca drobnych czynności ludzkich — przybył mu w pomoc i nakazuje corocznie obchodzić z uroczystością i weselem, zgon starego a narodzenie nowego roku! Zdawałoby się jednak, że skoro każdy rok ubiegły przybliża nas o krok jeden, ku starości i... śmierci, powinnibyśmy raczej ze smutkiem niż radością, witać jego skończenie—że tak nie jest—przyczyny szukać należy w tych tajemniczych, niezbadanych odcieniach charakterów i organizacij ludzkich—jakie wymykają się dotąd, zarówno z pod analizy myśli jak i z pod anatomicznego skalpelu—a lepiej nie szukać jej wcale! Bo i cóż szkodzi społeczeństwu doroczny a choćby i częstszy nawet zwyczaj, nakazujący mu weselić się, obdarzać się wzajem upominkami i życzyć sobie wzajemnie szczęśliwej przyszłości?

Ale ten zwyczaj, kolendowy i nowo-roczny, jeżeli przyjemnym jest i umiłowanym przez liczniejszą zawsze i wszędzie, klasę obdarzanych i winszujących—ciąży i mocno nawet, na tych uprzywilejowanych niby, infortunatach, którzy w ciągu ostatniego tygodnia, corocznie, przymuszeni są trzymać nieustannie ręce w kieszeni a jeszcze trudzić się wyszukiwaniem odpowiednich dla każdego podarków, by wreszcie ofiarować te, z pod serca, oprawnego w safian, wydobyte dary, z najprzyjemniejszym uśmiechem...

Że jednak, każda rzecz na świecie, ma dwie strony jak twarz, pieniądz, odzież, pieczeń i... myśl ludzka—z których jedna, zawsze prawie pokaźniej a przynajmniej odmiennie wygląda—przeto i zwyczaj kolendowy, oprócz ujemnej, ma swoją dodatnią stronę. Tak przynajmniej twierdzą wszyscy kupcy, fabrykanci i procederzyści, którzy na tę ostatnią każdego roku chwilę, przysposabiają mnóstwo starego i nowego towaru z nadzieją pozbycia się, czyli, według ich terminologji „umieszczenia” go z największą dla kieszeni swojej korzyścią. Obecnie już, wszystkie prawie najpierwsze i najbardziej reputowane sklepy jubilerskie, do nagromadzonych dotąd skarbów bižuteryjnych—gotują się dodać nowe, po które, wybierają się za granicę. Zdawałoby się, patrząc naprzykład, choćby przez szyby tylko, na świetną wystawę obydwóch sklepów Edwarda Jarockiego, lub innych jeszcze, pierwszorzędnych jubilerów, że już tam niczego, nawet słońca oprawnego w rubiny nie brakuje — że odmuchane pożądliwemi westchnieniami pięknych warszawianek, klejnoty, połyskujące i barwiące się w tych sklepach, przystroiłyby najświetniej, całą ludność tutejszą—a przecież—jadą oni po świeży jeszcze towar za granicę, gdzie na nich znowu, fabrykanci tamtejsi, z rzewną oczekują tęsknotą! A czyż nie również postępować zmuszeni są i bławatnicy, ci zwłaszcza, co festonami bogatych materji i złoconych tkanin, rażą jak błyskawicami oczy i... serca córek Ewy, przechodzących częścią senatorskiej ulicy, zawartą pomiędzy sklepem Thonnes'ów, opartą na Penkali a zakończoną magazynem Włodkowskich? I tam, w wystawach promieniejących tęczami barw wszelakich — muszą co chwila odmieniać coraz modniejsze okazy. Myśląc, że wszystkie te sklepy, czerpią środki do swojej tak kosztownej egzystencji z Warszawy i z niezbyt szerokiego jej promienia—przychodzim do przekonania, że są tu jeszcze ludzie mający dużo pieniędzy lub więcej jeszcze... kredytu—chociaż, ten bożek handlowy, zapada teraz często na zdrowiu i lada chwila, zamrzeć gotów — zostawiwszy po sobie w spadku posępną zawsze a często groźną—likwidację! Locz w porze kolendowej, po za którą ukazują się w pół otwarte, kryształowe, pieniące szampanem, szeleszczące tańcem, podwoje karnawału—nikomu nie powinny przychodzić do głowy ani pod pióro, myśli ponure—tak sądzą z pewnością, liczni w tej porze kundmani tutejszych zakładów krawieckich, dla których, panuje obecnie nadzwyczajny ruch w warsztatach Louis et Chabou, Ryszkowskiego, Iniarskiego i innych, najbardziej reputowanych

sji z dnia 13 (25) Listopada r. b., w ilości rs. 7,278 kop. 61, Józefowi, Emilji, Karolowi i Anieli *Zemelman-Neügebaurom*, właścicielom dóbr Żewice, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Noworadomskim, Gminie Przerąb, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,162 kop. 83, Sewerynowi *Ciemniewskiemu*, właścicielowi dóbr Pajewo-wielkie A. B., położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Gołymin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 1,329 kop. 33, Ignacemu *Pląskowskiemu*, właścicielowi dóbr Piaseczno, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Czarna, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 6,087 kop. 67, Szymonowi *Mocarskiemu*, właścicielowi dóbr Szławanty, położonych w Gubernji Suwałkskiej, Powiecie Sejńskim, Gminie Święte Jeziory, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwałkskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 180, *Sokołowskiemu*, właścicielowi dóbr Połajewo, położonych w Gubernji Warsz., Pow. Radiejew. Gm. Ruszkowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 55, Juljanowi *Dębińskiemu*, właścicielowi wsi Puszcza, położonej w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczeńskim, Gminie Przysucha, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 169 kop. 44, Małżonkom *Seroczyńskim*, właścicielom wsi Kozary (Anielów), położonej w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lubartowskim, Gminie Chuda wola, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 176 kop. 67, Tekli *Kowalewskiej*, właścicielce wsi Błomino-Gumowskie, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Siekluki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 12,045 kop. 51, Emiljanowi i Franciszce *de Tolli*, właścicielom dóbr Nowe-miasto, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Modzele, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; —w ilości rs. 15 001 kop. 89, Tomaszowi *Flejczerowskiemu* i synowi jego tegoż imienia, właścicielom dóbr Dziadkowskie, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Konstantynowskim, Gminie Chuszlew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,973 kop. 33, Michałowi *Nałęcz*, właścicielowi dóbr Steklinek, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Mazowsze, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,535 kop. 50, Hr. Aleksandrowi *Liders*, właścicielowi wsi Podborcze, położonej w Gub. Lubelskiej, Powiecie Chołmskim, Gminie Chołm, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,594 kop. 70, Hr. Atanazemu *Raczyńskiemu*, właścicielowi miasteczka Chocz, położonego w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kaliszskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 24,586 kop. 79, Józefie *Chlebowskiej*, właścicielce dóbr Grabów, pożonych w Guber. Radomskiej, Powiecie Kozienickim, Gminie Grabów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,737 kop 74, Andrzejowi *Żelazko*, właścicielowi dóbr Krępica, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Szumlin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,291 kop. 90, Władysławowi *Biernackiemu*, właścicielowi dóbr Krawce, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Konstantynowskim, Gminie Chuszlew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,909 kop. 36, Gustawowi *Engelhardt*, właścicielowi dóbr Goławino, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Wychodc, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,011 kop. 89, dziewięćdziesięciu czterem właścicielom dóbr Bobrowniki, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Bobrowniki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,008, Augustowi *Zawiszy*, właścicielowi dóbr m. Sobota, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Łowickim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 2,790 k. 94, Marjannie *Karkowskiej*, właścicielce dóbr Gumowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płonskim, Gminie Sarnowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 3,933 kop. 35, Ignacemu *Pląskowskiemu*, właścicielowi dóbr Głodowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Czarne, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,493 kop. 93, Bercie *Kolbe*, właścicielce wsi Łęg-Nadwiślański, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Szpetal, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; —w ilości rs. 18 kop. 33, Józefowi *Suwińskiemu*, właścicielowi części wsi Brzozowo-wielkie, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Bartoldy, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; —w ilości rs. 1,262 kop. 41, Leonowi *Smolińskiemu*, właścicielowi dóbr Zduny, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Rypińskim, Gminie Dzierżno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 10,349 kop. 68, Józefowi *Ramlau*, właścicielowi dóbr Obrowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Osiek nad Wisłą, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; —w ilości rs. 1,512, Kasie miasta Mławy, z dóbr Studzieniec, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Mława, wysłane zostało do depozytu Banku Polkiego; —w ilości rs. 2,502 k. 5, Juljannie *Rudowskiej*, właścicielce dóbr Krępa, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Turza, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy.

Zarząd Finansowy podaje do powszechnej wiadomości: Że na mocy decyzji Rady Opiekuńczej Cesarskiego Domu Wychowania Sierot z dnia 27 Sierpnia r. b. Nr. 4887, przedaż kart do gry we wszystkich Gubernjach Królestwa odbywać się będzie i nadal pod bezpośrednim kierunkiem Zarządu Finansowego, na zasadach Najwyżej w d. 30 Grudnia 1867 r. zatwierdzonych; że każdy mający prawo do handlu, karty do dalszej częściowej przedaży onych nabywać może za gotowiznę w Warszawie, w Biurze Urzędu Fabryki Stempla, zaś w innych miastach gubernjalnych w miejscowych Kasach Gubernjalnych; że kupującym karty w powyższych składach zapewnia się procent 3^{0}, to jest że za 100 rubli gotowizną, otrzymują kart za rs. 103; że wreszcie zgłaszanie się po nabycie kart tak do Urzędu Fabryk Stempla, jako też i do Kas Gubernjalnych następować może, albo osobiście, albo przez pośrednictwo Poczty, w tym ostatnim atoli razie obok należności za żądane karty, dołączane być winny i pieniądze na opłacenie porta od kart przesłać się mających. Obok tego uprzedza się: że najmocniej wzbronioną jest przedaż kart już poprzednio używanych, lub z podartemi banderolami, chociażby nawet pochodziły z fabryki Domu Wychowania Sierot, tudzież kart wyrobionych w sekretnych fabrykach z podrobionemi stemplami, oraz kart zagranicznych; że w klubach, resursach i innych jakiejbądź nazwy zgromadzaniach publicznych, członkom lub gościom tamże znajdującym się, niewolno sprzedawać do powtórnej gry kart już używanych; że wreszcie dopilnowanie aby wzmiankowane nadużycia nie miały miejsca, i aby winni pociągani byli natychmiast do odpowiedzialności wskazanemi przepisami Najwyżej w d. 30 Grudnia 1867 roku zatwierdzonemi, komu należy poleconem zostało.

Naczelnik Warszawskiego okręgu żandarmów, jenerał-major orszaku J. C. M. baron Frederyks, wyjeżdżając dla zwiedzenia oddziałów tegoż okręgu, poruczył zawiadywanie bieżącemi interesami okręgu i policji warszawskiej, na czas swej nieobecności, jenerał-majorowi Moller, p. o. naczelnika Żandarmsko-Policyjnego zarządu przy drogach żelaznych w Królestwie.

W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do policji wykonawczej, na dzień 16 (28) Listopada r. b. za Nr. 321 wydanym, zamieszczono: Z dozwolenia JW. Jenerał-Feldmarszałka Hrabiego Namiestnika Królestwa, wyjeżdżając w dniu dzisiejszym na urlop do gubernji Pskowskiej i miast St.-Petersburga i Peterhofa na 28 dni, poruczam pełnienie obowiązków Ober-Policmajstra, przez czas mojej nieobecności, policmajstrowi 2-go oddziału pułkownikowi Kosińskiemu; sprawowanie zaś obowiązków policmajstra 2-go oddziału, pułkownikowi Jankowskiemu zostającemu przy mnie do szczególnych poruczeń.

W rozkazie Ober-Policmajstra do policji wykonawczej zamieszczono: Znowu dostrzegać się daje, że latarnie miejskie gazowe szczególniej na ulicach drugorzędnych, nie są opalane płomieniem oznaczonej wielkości; z tego powodu w ponowieniu rozporządzeń wydanych policji w rozkazie z roku zeszłego za Nr. 294, i z roku bieżącego za NNr. 134 i 137, polecam policji wykonawczej jak najściślej przestrzegać, ażeby latarnie miejskie zapalane i gaszone były w godzinach tabelą oznaczonych i ażeby światło w onych nie było dowolnie przez służbę latarniową zmniejszane, lecz utrzymywane jednostajnie w rozmiarach w przepisach o oświetlaniu miasta gazem określonych.

Warszawski Ober-Policmajster.—Wiadome są powszechnie szkodliwe skutki wynikające z wczesnego zamykania pieców węglem kamiennym opalanych, pomimo to jednak za-złe w ostatnich czasach wypadki silnego zagorzenia, a nawet nagłej śmierci kilku osób, przekonywają, że środki ostrożności tak konieczne przy tego rodzaju opalaniu pieców, nie dosyć lub wcale zachowywane nie bywają. Dla zapobieżenia zatem w przyszłości nieszczęśliwym od zagorzenia wypadkom, widzę potrzebę przypomnieć znów zaleconą tylokrotnie i przezemnie i przez prasę perjodyczną, większą pod tym względem baczność i ostrożność.

Pocztamt Warszawski ma honor podać do wiadomości publicznej, że poczta z Petersburga, odebraną została w Pocztamcie: w dniach 16 (28) i 17 (29), o godzinie 6 minut 20, a w dniu 18 (30) bieżącego miesiąca o godzinie 6 minut 10 wieczorem.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 17 (29) Listopada roku bież. włącznie, wydała książeczek nowych 56, na które tudzież na dawniejsze w 351 wnioskach złożono rub. sr. 4,609 kop. 65. Na żądanie zaś 99 uczestników (prócz procentu rsr. 56 kop. 37$^{1}/_{2}$ należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 3,571 kop. 30 i umorzyła książeczek 28. Przeto uczestników 18,620, posiada kapitał rub. sr. 633,168 kop. 56.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 20 Listopada (2 Grudnia.)

W Hiszpanji agitacja republikańska coraz bardziej się rozszerza. Nawet w Madrycie w zeszłą niedzielę stronnictwo republikańskie pod

---

na rynku mody warszawskiej. I nie długo też wyleci z tych warsztatów rój czarnych motyli — fraków, przeznaczonych do wirowania na sylwestrowskim balu w resursie kupieckiej i na innych rozpoczynających przyszły karnawał balach i wieczorach. Wprawdzie, kolor skrzydeł tych motyli, żałobny, lecz przystroją im piersi batystowe śniegi, błyszczące spinki i balowe krawaty—a główki ufryzowane pięknie i namaszczone woniami, dopełnią metamorfozy, która te czarne motyle przemieni w błyszczące, gotowe ulecić do salonowych cieplarni, pełnych róż żywych, choć może i cierni także...

Największy ruch jednak, panuje już dzisiaj, po tak zwanych, sklepach galanteryjnych. Tam to dopiero, przygotowują się całe paki świeżo sprowadzonych różności— przeznaczonych na kolendowe i noworoczne *siurpryzy*... Dość spojrzeć na niezmierzone okiem przestworza ogromnego bazaru braci Lesserów, zapełnione wszystkiem co tylko przez myśl kupującego przejść może, — na pełen elegancji, świeżości i gustu skład Bednawskiego, i na inne jeszcze, podobnego rodzaju sklepy, ażeby przerazić się myślą, ile to i jak rozmaitych potrzeba rzeczy, dla zadowolenia kolendowych zachcianek, małych i dorosłych dzieci! A wszakże i mniejsze, wprost już tylko marjonetkowe, cackowe i lalkowe sklepy, założone są, od ściany do ściany—przysposobionemi dla dziatwy zabawkami, które otoczyć muszą zwyczajowe choinki zapalane podczas wiljowego wieczoru wszędzie, gdzie „błogosławieństwo boże," w mniejszej lub większej ilości spao. Nie sądźcie jednak że tu się kończy, tutejszy ruch przedsiębierczy, wywołany przed noworoczną chwilą. Warszawianie, stanowią społeczeństwo, przeważnie żołądkowe, i nigdy a tem bardziej w uroczystych momentach, nie zapominają o tym, wiecznie łaknącym i zawsze spragnionym symbolu i warunku ich materjalnego bytu. —Więc już dziś, potężne paki z sztrasburgskiemi pasztetami, szwajcarskiemi serami, angielskiemi piklami, półgęskami z Pomeranji, jaskółczemi gniazdami i pająkami prosto z Japonji—przybywają do handlów Stępkowskiego i Boquet'a — a całe szeregi skrzyń Ludwikowego Roederera i słodkiej wdowy Cliquot, wypoczywają po podróży w piwnicach tych kupców, którzy nie podniecani fanatyzmem swojszczyzny... gardzą grochowską imitacją tych szumiących nektarów. A już na samym ostatku, gdy, nie tygodnie lecz dnie tylko, rozdzielać nas będą od wilji i szeregu świąt za nią idących, nastaną tytańskie prace w laboratorjach cukierniczych! Lourse, Czajkowski, Czerner i Koch, w środku miasta, i cała gromada Semadenich aż do Coray'a i Szczerbińskiego, którzy dzierżą słodkie placówki na jego kończynach—wszystkie te firmy rość będą wtedy na obstalunkach, jak ich ciasta na drożdżach—aż wreszcie—połączonemi siłami usypią ogromne kurhany z pączków, co tak heroicznie, co rok poświęcają swoje konfiturowe serca na łup zapustnego apetytu! — I ten chaos, szum, wir—i powszechna uciecha, – trwać będą dopóty, aż pokaże się z uciśnionej beczki, smętny pierwszy śledź „pocztowy" i pierwszy popiół—o świcie, po ostatnim wtorku! *Al.*

przewodnictwem pp. Castelar i Orense zrobiło manifestację, o której podają sprawozdanie depesze; ponieważ zaś depesze te nic nie wspominają o zapowiedzianej na ten sam dzień manifestacji monarchicznej, przeto należy wnosić, iż albo wcale nie doszła do skutku, albo też była zbyt mało znaczącą. Stronnicy monarchji mają w Hiszpanji tę niższość od republikanów, iż dotąd nie posiadają odpowiedniego kandydata do tronu, koło którego, jak koło sztandaru mogli by się skupić. Mniemano nawet, iż rząd tymczasowy zaczął się skłaniać ku rzeczpospolitej, i sądzono, iż dla tego nawet udzielił misję dyplomatyczną panu Olozaga do Paryża, aby oddalić z Madrytu tego męża stanu, mającego taką powagę, lecz który oświadczył się za monarchją konstytucyjną. Według innych doniesień p. Olozaga udał się do Paryża w celu popierania kandydatury księcia Aoste. W prowincjach hiszpańskich liczne odzywają się głosy za osadzeniem na tronie Espartery, lecz ma być temu przeciwny Prim, który według jednych popiera kandydaturę księcia Asturji, a według drugich kandydaturę Don Fernanda portugalskiego. Co do tego ostatniego, korespondencje z Lizbony do *Patrie* zaprzeczają doniesieniom, jakoby stanowczo się oświadczył przeciwko przyjęciu korony hiszpańskiej. W obec takiego stanu rzeczy nowe zagraża niebezpieczeństwo według doniesienia jednego z dzienników hiszpańskich, który zapewnia, iż podróżni przybyli z Hawanny mówią, że tamtejsi konsulowie Anglji i Stanów Zjednoczonych przedstawili swym rządom konieczność uznania powstańców, z którymi walczy jenerał Lersundi, za stronę wojującą, na tej samej podstawie, na jakiej rządy te uznały rewolucję w Hiszpanji.

Izba wyższa wiedeńskiej rady państwa uchwaliła prawo o reorganizacji armji, przyczem jeden z jej członków, p. Schmerling, ubolewał, iż żaden z ministrów ogólno-państwowych nie był w Wiedniu podczas rozpraw nad wspomnionym prawem w izbie wyższej, i że kanclerz państwa przy tej sposobności nie ponowił zapewnień o pokojowej polityce Austrji, której trzymania się pragnie stanowczo izba wyższa. Wojskowy komitet delegacji przedlitawskiej w Peszcie, oświadczył się za zmniejszeniem zwykłego budżetu armji o 7 miljonów złr., zaś podobnyż komitet delegacji węgierskiej tylko za wykreśleniem 2 miljonów złr.; minister wojny baron Kuhn przeciwny jest wszelkiemu zmniejszeniu budżetu swego wydziału i oświadczył, iż takowe pociągnęłoby za sobą konieczność uciekania się do kredytów dodatkowych. Sejm węgierski uchwalił prawo o narodowościach, pomimo protestacji reprezentantów serbskiej i rumuńskiej narodowości, protestacji dotyczącej głównie postanowień tego prawa o języku urzędowym. Według tego prawa językiem urzędowym miejscowych władz ma być język większości ludności gminy, ale względem władz wyższych, centralnych, jedynym językiem urzędowym ma być język węgierski. Obawy o przesilenie w gabinecie węgierskim znikły w skutku kompromisu między stronnictwem Deaka a gabinetem co do kwestji wspólnych pensij emerytalnych, która to kwestja obawy wspomnione wywołała.

Usunięcie ministerstwa Bratiano w Rumunji, uważają za usiłowanie ze strony księcia Karola zadowolnienia mocarstw zagranicznych, oraz za rękojmię wykonania programu zawartego w jego mowie tronowej, mianowicie co do utrzymania przyjaznych stosunków z Portą.

W Rzymie zaszły także zmiany gabinetu, ale trudno dotąd zrozumieć ich potrzebę i znaczenie.

W Haiti na raz jest trzech prezydentów, z których każdy osobną zarządza prowincją.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję z Paryża.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Konstantynopol, *1 grudnia (19 listopada).* **Powiadają, że Porta poleciła swemu posłowi Pothiodesowi w Atenach, ażeby uzyskał, iżby przeszkadzano energicznie posyłaniu ochotników na w. Kandję, i ażeby w razie odmowy, oświadczył, że Porta odwoła z pewnością swego posła.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Kraków, 30 (18) listopada.* Roboty w kopalniach soli w Wieliczce około zatamowania wody, postępują szybko i nieprzerwanie. Nadraca skarbowy Balacicz i radca ministerjalny Rittinger, dwaj doświadczeni urzędnicy techniczni, kierują robotami około powstrzymania wody, które ukończone zostaną najdalej we środę, i w ten sposób usunięte będzie wszelkie niebezpieczeństwo. Rittinger oświadczył, że środki przedsięwzięte przez Balacicza są wyborne. Szyb Franciszka-Józefa jest całkiem wolny od wody. Obecnie, woda płynąca z korytarzy, odprowadzana jest za pomocą rur do najniższych części kopalni, same zaś korytarze są zamurowywane, poczem woda zostanie wyprowadzoną z owych części najniższych. Niebezpieczeństwo jest daleko mniejsze, niż je przedstawiano. *(Cor. Bür.).*

* *Praga, 30 (18) listopada.* Redaktorowie Barak i Tollman odprowadzeni zostali do więzienia prowincjonalnego, gdzie odsiadywać będą karę, na którą ich skazano *(Tamże).*

* *Peszt, 29 (17) listopada.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, większa część deputowanych serbskich i rumuńskich oświadczyła, że nie może brać udziału w rozprawach szczegółowych nad prawem o narodowościach, i opuściła następnie salę posiedzeń. Po uwadze ze strony Deaka, na którą zgodziła się izba, że oświadczenie powyższe, jako sprawa wyłącznie prywatna, nie może być przyjęte do protokółu, projekt do prawa został przyjęty. (*Wolffs T. B.*)

* *Paryż, 28 (16) listopada.* Sąd policji poprawczej ogłosił na swem dzisiejszem posiedzeniu wyrok przeciw dziennikom oskarżonym o podpisy na pomnik dla Baudin'a. Delescluze (*Réveil*) skazany został na 6 miesięcy więzienia, na 2,000 franków kary pieniężnej i na utratę praw honorowych obywatelskich na przeciąg 6 miesięcy; Peyrat *(Avenir)* i Duret *(Tribune)*, każdy na 2,000 franków, Hebrard (*Temps*) i Weiss (*Journal de Paris*), każdy na 1,000 franków kary pieniężnej. (*Tamże*).

* *Paryż, 29 (17) listopada.* Berryer zmarł dziś zrana. Olozaga przybył tu. (*Tamże*).

* *Florencja, 28 (16) listopada.* W izbie deputowanych przedstawioną zostanie w poniedziałek interpelacja w przedmiocie operacij finansowych co do pożyczki tabacznej, albowiem towarzystwo, które wzięło w dzierżawę dochody tabaczne, wypłaciło już kasom rządowym przeszło 100 miljonów przed terminem umówionym.—Rząd nie złoży w izbie całego zbioru dokumentów dotyczących spraw zagranicznych, lecz zakomunikuje jedynie dokumenta w kwestji rzymskiej. (*Tamże*).

* *Florencja, 29 (17) listopada.* Mówią o notach dyplomatycznych Menabrei i Antonellego w przedmiocie egzekucij dokonanych w Rzymie.—Podług nadeszłych tu listów z Rzymu, w ministerstwie papiezkiem zaszły następujące zmiany: kardynał Antonelli - minister spraw zagranicznych i wojny, Ferrari—skarbu, kardynał Berardi — spraw wewnętrznych i handlu. *(Tamże)*

* *Rzym, 28 (16) listopada.* Fuad-pasza wrócił prawie zupełnie do zdrowia i uda się prawdopodobnie 1-go grudnia ztąd do Pizy.—Matka Tognettego, dowiedziawszy się o straceniu jej syna, umarła na apopleksję. (*Tamże*).

* *Sztokholm, 28 (16) listopada.* Dziś miało tu miejsce wielkie zbiegowisko, przyczem musiała się wdać jazda. Odczytano prawo o zbiegowiskach. (*Tamże*).

* *Kopenhaga, 29 (17) listopada.* Wczorajszego dnia wieczorem przybyli tu książę i księżna Walji i wyjechali natychmiast do zamku Alfredensburg. (*Cor. Bür.*).

* (Przedstawienie amatorskie). Wczoraj wieczorem odbyło się w sali ruskiego klubu, trzecie przedstawienie amatorów płci obojej, na korzyść ubogich zostających pod opieką ruskiego towarzystwa dobroczynności. Widowisko zaszczycone zostało obecnością JW. Hrabiego Namiestnika, a sala napełniona była widzami. Przedstawienie rozpoczęło się od znanej dramy Korzeniowskiego „Okno na pierwszem piętrze." Wszystkie trudności tej sztuki, amatorzy przezwyciężyli wyborną grą i doskonałem pojęciem psychicznych charakterów osób w niej działających. Rolę hrabiny odegrała sama jw. jenerałowa Patkul, za której staraniem urządzony był również prześliczny spektakl wczorajszy. Nadto jeszcze, w sztuce tej przyjęli udział: pani Iwanowa, oraz pp. Wejnberg (hrabia), Czebyszew (pasiecznik) i Wraczyński (kapitan). Wszyscy amatorowie okazali się prawdziwymi artystami i gra ich wyborna wywoływała grzmiące oklaski. Też same oklaski zyskali również: pani Lindroos, panna Patkul i pan Derfelden, w drugiej sztuce „Która z dwóch." Ta komedyjka odegraną była w roku zeszłym, przez tychże samych amatorów i z takiem samem, świetnem powodzeniem. W trzeciej nakoniec sztuce odznaczyli się głównie: pani Gerstfeld, panna Patkul, oraz pp. Wejnberg i Palicyn. W ogóle można powiedzieć, że wczorajszy wieczór zostawił na długo, miłe w pamięci obecnych na nim, wspomnienie. *Al.*

* (Pani Modrzejewska) onegdaj po raz ostatni wystąpiła w „Adrjanie Lecouvreur". Publiczność zapełniająca, jak zwykle, wszystkie miejsca w sali wielkiego teatru, grzmiącemi oklaskami i bukietem rzuconym z góry — w którym był dwu-wiersz na cześć artystki napisany,—pożegnała panią M., która też nazajutrz, to jest wczoraj, odjechała już ztąd do Wrocławia. Bezprzykładne powodzenie i prawdziwie gościnne przyjęcie, jakiego pani Modrzejewska od publiczności warszawskiej doznała, powinny natchnąć ją nowym do pracy zapałem i przepełnić zamiłowaniem do sztuki, która takie świeże wawrzyny ściele na samym początku jej artystycznej drogi. *Al.*

* (Tuba gwizdałkowa). Tuby blaszane ułatwiające głosowe porozumienie się w obszerniejszych lokalach są znane oddawna, zastosowanie jednak gwizdałek do tuby blaszanej, jest rzeczywistą nowością. Tuba taka urządzoną obecnie została w nowym domu p. Fajansa wprost skweru Konstantynowskiego, gdzie znajdują się jego zakłady. Rura blaszana przeprowadzoną jest z kantoru do sali rysunkowej, do introligatorni, do głównej fotograficznej altany, do altany pomocniczej, oraz do chemicznego laboratorjum. W obu końcach i na stacjach środkowych wsuwają się, szczelnie do obwodu ścian przylegające, gwizdałki z drzewa gruszkowego; za dmuchnięciem w otwór tuby, dajmy na to, w kantorze, natychmiast gwiżdże piszczałka w ostatnim choćby najodleglejszym jej końcu i jest sygnałem do rozmowy przywołującym, głos zaś następnie prowadzonej rozmowy, po wyjęciu piszczałki nie utrudzając wcale mówiącego, przechodzi w pełnej wyrazistości. *Φ.*

* (Ruski warszawski kalendarz) na rok 1869, w tych dniach opuścił prasę. W tym kalendarzu mieszczą się wszystkie wiadomości, niezbędnie potrzebne dla osób, znajdujących się w służbie wojskowoj lub cywilnej, a szczególną powinien zwrócić na siebie uwagę kompletny zbiór adresów. Cena nader przystępna (bo 30 kop.), daje każdemu możność nabycia tej pożytecznej książki, która przynajmniej w przeciągu roku będzie służyć za pewny przewodnik w różnych wypadkach.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop.	9	*dziś* rsr. 1 kop.	9.
Za frank	„ „ — „	28	„ „ — „	28.
Za złoty reń.	„ — „	62	„ „ — „	63.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Przemywalnia wełny w Tyflisie). Gazeta *Kaukaz* pisze, że pp. Mirzojewowie, właściciele obszernych owczarni na Kaukazie, urządzili w Tyflisie zakład do mycia wełny na wielką skalę. Zakład ten dziś, kiedy nie wszystko jeszcze jest gotowe, przemywa około 30,000 pudów. Po urządzeniu tego zakładu, tutejsi handlarze wełny, zbywający ją do Marsylji, unikną wielkich trudności, albowiem za nie mytą wełnę, kupcy francuzcy płacili nizką cenę.

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 28 (16) listopada.* Porozlepiano na ulicach plakaty, zwołujące młodych ludzi od 20 do 25, ażeby przybyli jutro na Prado, gdzie ma odbyć się zgromadzenie dla zaprotestowania przeciw postanowieniu rządu tymczasowego, wyłączającemu od wyborów obywateli mających mniej niż 25 lat wieku. In-

ny plakat zwołuje na jutro zgromadzenie republikańskie. (*Wolffs T. B.*).

* *Madryt, 29 (17) listopada. Gacetta de Madrid* ogłasza dekret ministra spraw zagranicznych Lorenzano, mianujący Olozagę ambasadorem w Paryżu, i Rances'a Villanueva, posłem przy dworach wiedeńskim, monachijskim, sztudgardzkim i darmsztadzkim. — Dziś miała miejsce manifestacja stronnictwa republikańskiego, przyczem tłum ludu udał się procesjonalnie z placu 2-go maja na plac Armeria. Emil Castelar miał przed zamkiem królewskim przemowę, którą wezwał zgromadzonych do złożenia przysięgi, iż nigdy król nie wejdzie na nowo do pałacu. Pochód udał się następnie napowrót na plac 2-go maja, gdzie Castelar i Orense, oraz dwaj inni członkowie stronnictwa republikańskiego, mieli mowy. Wśród okrzyku: „Niech żyje rzeczpospolita," zgromadzenie rozeszło się bez naruszenia spokojności i porządku. Powiadają, że 13-go grudnia odbędzie się znowu manifestacja w duchu republikańskim, w której wezmą także udział deputacje z prowincij. (*Tamże*).

* Na dzień 29-go listopada zwołane było, oprócz zgromadzenia republikańskiego, także wielkie zgromadzenie monarchiczne; lecz ponieważ o tem ostatniem depesze powyższe nie wspominają wcale, przeto takowe albo nie przyszło do skutku, albo też było bardzo nieznaczne. W obu tych wypadkach sprawdziłoby się przypuszczenie, że i w Madrycie także stronnicy monarchji są w mniejszości względem stronników rzeczypospolitej; zasługuje także na uwagę ta okoliczność, że właśnie obecnie, gdy walka o zasady doszła do punktu kulminacyjnego, p. Sebastian Olozaga, który jest obok jenerała Prima najpopularniejszym obrońcą sprawy monarchji, opuścił swą ojczyznę dla objęcia zagranicą stanowiska dyplomatycznego, które przy całej swej ważności nie może iść w porównanie z temi zadaniami, które p. Olozaga powinienby przeprowadzać w samej Hiszpanji. Bardzo być może, iż objaśnienia wyjazdu Olozagi szukać należy w korespondencji z Madrytu do *Timesa*, obejmującej twierdzenie, że sam rząd tymczasowy zaczyna zgadzać się na myśl zaprowadzenia w Hiszpanji rzeczypospolitej. W takim razie, usunięcie p. Olozagi zapobiegłoby zajściu pomiędzy pierwszorzędnemi osobistościami. Że wzmaganie się ruchu republikańskiego było przedmiotem długich obrad w radzie ministrów, potwierdza *Pueblo* z 25-go listopada, który czyni jednocześnie rządowi ostre wyrzuty z tego powodu, że zwleka tak długo z zamknięciem okresu tymczasowego rewolucji i z otwarciem kortezów ustawodawczych. *Pueblo* wyprowadza ztąd wniosek, że rząd tymczasowy utracił uzdolnienie do orjentowania się. —Deputacja prowincji Nawarra, chcąc dać dowód swego patrjotyzmu, podpisała się na pożyczkę narodową w wysokości 5 miljonów realów. Deputacja prowincji biskajskich poszła za tym przykładem i podpisała się na tęż pożyczkę w wysokości 6 miljonów realów. (*Nordd. A. Z.*).

* Korespondencje z Lizbony zaprzeczają przypisywanym królowi Ferdynandowi portugalskiemu oświadczeniom, jakoby tenże miał stanowczo odmówić przyjęcia korony hiszpańskiej. Według tych korespondencji, król Ferdynand zastrzegł sobie owszem w tej sprawie wszelkie dla siebie prawa. — *Epoca* donosi, że komiteta Sewilli i Salamanki, jako też komiteta wyborcze Walencji, postanowiły proklamować na tron Baldomera Espartera. Ten sam dziennik dodaje, że portret tego jenerała, przyozdobiony wszystkiemi godłami królewskiemi, wystawiony został na sprzedaż. (*La Patr.*)

* Dziennik *Voz del Siglo* z 24-go listopada obejmuje następujące oświadczenie: Osoba marszałka Espartero, która zdawała się stać dotąd zdala od ruchu rewolucyjnego, zaczyna obecnie występować na pierwszy plan. Prasa prowincjonalna zaprząta się gorliwie myślą powierzenia mu rządów kraju, i wszystkie wiadomości, które otrzymujemy, zdolne są utwierdzić nas w przekonaniu, że kraj poświęca takiemu rozwiązaniu całą swą uwagę. W Leon odbyła się 20-go listopada manifestacja demokratyczna, podczas której nazwisko Espartery proklamowane zostało jako wspólny węzeł pomiędzy wszystkiemi stronnictwami liberalnemi.

Austrja i Ziemie Słowiańskie.

* (Prawo o organizacji armji.—Delegacje.—Ministerstwo węgierskie). *Wiedeń, 28 listopada.* Dwa dni czasu wystarczyły izbie panów dla przyjęcia prawa o organizacji armji w drugim i trzecim odczycie; naturalnie, że rezultat taki mógł być osiągnięty w ten jedynie sposób, że wszystkie prawie paragrafy tego prawa przyjęte zostały bez rozpraw. Z tego powodu, rozprawy dzisiejsze nie przedstawiają interesu, podczas gdy z wczorajszych rozpraw ogólnych jest do zaznaczenia nie jedno oświadczenie interesujące. Wielką uwagę zwróciła na siebie mianowicie mowa feldceugmistrza barona Hauslab'a, albowiem ten znakomity jenerał od artylerji, którego kompetencja w wypadku niniejszym nie może ulegać wątpliwości, oświadczył, że projektowana ustawa wojskowa i teraźniejszy system organizacji armji, powinny być uważane w ogólności jedynie jako okresy przechodnie, po których przyjęty zostanie powszechnie, zaprowadzany stopniowo w Anglji i w Stanach Zjednoczonych system milicij, z niewielką stosunkowo ilością wojsk regularnych. Podczas rozpraw ogólnych, zabierał także głos p. Schmerling, dla wynurzenia przedewszystkiem swego ubolewania z tego powodu, że izba panów nie znajduje się w tem szczęśliwem położeniu co izba deputowanych, ażeby od tak znakomitego członka, jakim jest deputowany z Reichenberga (baron Beust), mogła usłyszeć niektóre wyjaśnienia co do zasad polityki zagranicznej Austrii. Deputowany ten oświadczył wyraźnie w innej izbie, że polityka agituje się obecnie już nie w gabinetach, lecz w parlamentach, i że z tego powodu izbie panów służy także prawo, w obec fałszywych tłómaczeń, jakie dają zagranicą zwiększeniu armji austrjackiej, oświadczyć jawnie i szczerze, że izba nie życzy sobie żadnej polityki napastniczej, lecz że upatruje w armji jedynie środek do bronienia zagrożonych interesów austrjackich. Żaden z ministrów ogólno-państwowych nie znajdował się w izbie panów przy rozprawach nad prawem o organizacji armji, żaden bowiem z nich nie wrócił z Pesztu, gdyż z jednej strony przyjęcie tego prawa nie ulegało wątpliwości, z drugiej zaś strony, ministrowie pomienieni są tak zatrudnieni rozprawami w delegacjach, że nie mają czasu na inne sprawy. Budżeta wydziału spraw zagranicznych i administracji finansów państwa, przyjęte zostały przez obie delegacje, prawie bez zmian, podług propozycji rządowych; lecz za to tem żywsza jest opozycja przeciw budżetowi wydziału wojny, tak iż ministrowie ogólno-państwowi widzieli się zmuszonymi do powołania do Pesztu ministra cislitawskiego Dra Giskry, ażeby mieć sprzymierzeńca dla zwalczenia większości delegacji austrjackiej, chcącej bądź co bądź zaprowadzić oszczędności w wyż wspomnionym budżecie. — Przesilenie ministerjalne w Peszcie, o którem w tych dniach doniesiono, zostało podług ostatnich wiadomości usunięte, albowiem stronnictwo Deaka zawarło z ministerstwem kompromis w kwestji pensij, które mają być płacone urzędnikom wspólnym, która to właśnie kwestja wywołała była pomienione przesilenie. O zajściach wewnętrznych w ministerstwie węgierskiem nie słychać nic od dwóch dni; zdaje się przeto, że zapobieżonem zostało przesileniu zapomocą wzajemnego porozumienia. Za to utrzymują się jeszcze pogłoski o przesilenie w kanclerstwie państwa. (*Nordd. A. Z.*)

Prusy i Niemcy.

* (Kwestja szlezwicka). *La Presse* donosi, że p. Quaade, poseł duński w Berlinie, otrzymał od swego rządu instrukcję względem wszczęcia na nowo z hr. Bismarckiem układów w przedmiocie Szlezwigu północnego. *Avenir national* dodaje do tego, że hr. Bismarck okazuje się skłonnym do porobienia ustępstw na korzyść Danji.

* (Izba deputowanych). *Berlin, 30 listopada.* Wniosek deputowanego Mallinkrodt, dotyczący wykluczenia deputowanych północno-szlezwickich, dopóki nie złożą przysięgi, został stanowczo przyjęty. Minister sprawiedliwości złożył projekt do prawa o nabywaniu własności i o ciążących podatkach na gruntach i dochodach osobistych. Zawiadomił on potem izbę o uregulowaniu wkrótce hypoteki; co do zasady, obecny projekt jest ważniejszy, co się dotyczy zaś technicznego stosunku, ważniejszem jest uregulonie hypotek. Izba postanowiła 166 głosami przeciwko 148, ażeby projekt ten wzięty został pod plenarne obrady. Deputowani Krüger i Ahlmann zawiadomili listownie o odmowie złożenia przysięgi i o złożeniu przez siebie mandatów. Obrady nad etatem ministerstwa sprawiedliwości nie wywołały żadnych ważnych rozpraw. (*Wolffs T. B.*)

Francja.

* (Budżet). Czytamy w *La Fr.* pod datą 29-go listopada: Mówiono w tych dniach o znacznych redukcjach, uzyskanych w budżetach wydziałów wojny i marynarki. Otóż w tej kwestji wiadomości, które mamy powód uważać za dokładne: Rozmaite budżeta ministerjalne na rok 1870, zostały już wszystkie przysłane do rady stanu, gdzie mają być roztrząsane przez sekcje. Budżeta te ułożone zostały wyłącznie na tych podstawach, które przyjęte były na r. 1869 tak przez radę stanu, jak również przez ciało prawodawcze. Tak, budżet wydziału wojny na r. 1870 obliczony jest na 380 blizko miljonów, budżet zaś marynarki, na 162 miljony franków. Okazuje się ztąd, że są to też same liczby, które uchwalone zostały na r. 1869 i do których dołączono drugą ratę roczną na żołd podwyższony. Trudno zrozumieć, w jaki sposób mogłyby być dokonane redukcje w budżetach, które nie zostały jeszcze roztrząśnięte, oraz w kredytach, które na r. 1869 uznane zostały za niedostateczne.

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Zaprzeczenie). *La Patr.* pod d. 29-ym listopada pisze: Depesze prywatne nadeszłe przez Trjest, doniosły o wybuchu rozruchów w Tesalji i Macedonji i o wysłaniu w dniu 17-ym listopada z stolicy Turcji posiłków do tych prowincij. Wiadomości pocześniejsze z wiarogodnego źródła zaprzeczają tym doniesieniom. Listy z Konstantynopola z d. 19-go b. m. donoszą, że rząd turecki nie wysyłał żadnych posiłków w te strony, a prywatne korespondencje z Volo i Saloniki z d. 8 i 10 listopada zawiadamiają, że kraj ten jest spokojny, że Mahomet-Akif-pasza przebiegł Macedonję i że usposobienie ludności było wszędzie zadowalniające. Armja oddana do rozporządzenia władzy, jest szanowaną i wystarczającą obecnie na wszelkie ewentualności.

* (Mowa księcia rumuńskiego). Mowa wypowiedziana przez księcia Karola rumuńskiego przy otwarciu izb w Bukareszcie, położy nareszcie koniec, na pewien przynajmniej czas, wrzawie dzienników peszteńskich i wiedeńskich, jako też niektórych z ich współtowarzyszów paryzkich, nie przestających głosić o niebezpieczeństwach zagrażających pokojowi europejskiemu ze strony księstw naddunajskich. Książę powiedział, że traktaty zmuszają rząd rumuński do ścisłego przestrzegania neutralności w sprawach zewnętrznych, i dodał, że rząd jego potrafi spełnić ten obowiązek. Oświadczenia te jak i poprzedzające wypowiedziane w mowie księcia, dowodzą, że Rumunja nie myśli wcale o projektach awanturniczych, przypisywanych jej w Wiedniu i Peszcie. (*Nord.*)

* (Wiadomości z Serbji). Rząd serbski w Belgradzie zezwolił na debit w Serbji zabronionej poprzednio gazety *Zastawa* (Sztandar), wychodzącej w Nowym Sadzie (Neusatz). Symeonowi Popowiczowi dozwolony został powrót do Serbji. Milan Kujundżicz, piewca Aberdara, mianowany został sekretarzem ministerstwa spraw wewnętrznych. Komisja konstytucyjna zgromadzi się 18-go grudnia. Gliszo Herszicz, spółpracownik gazety *Zastawa*, otrzymał posadę profesora w wyższej szkole belgradzkiej. Co się tyczy komisji konstytucyjnej, gazeta *Srbja* pisze: „Przyjemnie nam jest donieść, że z rozporządzenia namiestników książęcych, ustanowioną została komisja konstytucyjna, która roztrząsać będzie projekta nowych praw zasadniczych dla naszego kraju. Sądzimy i po przezorności naszego rządu spodziewamy się, że do składu komisji wejdą ludzie uczeni i znani narodowi. Powiadają, że pomiędzy innymi powołani zostali do składu tej komisji niektórzy znakomitsi członkowie ostatniej skupczyny. Komisja rozpocznie swe posiedzenia w przyszłym miesiącu. Skupczyna narodowa, której oddane zostaną do roztrząśnięcia i uchwalenia projekta nowej konstytucji, zwołaną zostanie na przyszłą wiosnę."

* (Pomnik dla księcia Michała serbskiego). Wkrótce wyjdzie w Belgradzie zbiór utworów poetycznych, pod tytułem: *Srbske narodne pjesme* („Śpiewy narodowe serbskie"), nowo zebrane i nigdzie jeszcze nie drukowane. Połowa dochodu z wyprzedaży tej książki przeznacza się na pomnik dla zmarłego księcia Michała. P. Błagoj Stojadinowicz, w ogłoszeniu o wydaniu tej książki, powiada między innemi: „Człowiek, który nie szczędził siebie przez miłość dla ludzkości, zasługuje na pomnik. Dla nas, serbów, którzy utraciliśmy takiego człowieka, dzień 29-go maja 1868 roku będzie drugim dniem św. Wita (Widow Dan), Topczider zaś będzie drugiem polem Kosowem; postanowiliśmy wznieść godny pomnik bohaterowi tragedji topcziderskiej, jako jedyny znak widomy, który świadczyć będzie przed późniejszą potomnością serbską o tem, jak ceniliśmy wielkie zasługi zmarłego księcia, i z jakim smutkiem uczciliśmy chlubną pamięć wielkiego i opłakiwanego monarchy naszego, księcia Michała III Obrenowicza."

* (Kopuła nad świątynią grobu Chrystusowego). Z Jerozolimy piszą pod datą 29-go września do *Monitora Powszechnego*: „Odbudowanie kopuły nad Swiętym Grobem w Jerozolimie, zostało już całkiem ukończone, jak o tem świadczy protokół podpisany d. 24-go sierpnia (5-go września) przez reprezentantów Francji i Rosji w Konstantynopolu, oraz przez wielkiego wezyra Aalego-paszę. Duch zgody, jakim powodowali się Monarchowie, oraz święte starania ich ajentów, zwłaszcza zaś konsula fran-

cuzkiego p. Barrel'a, przyczyniły się energicznie do ukończenia ogólnej sprawy, która w razie nieporozumień, byłaby mogła przeciągnąć się na długi czas. Każdemu wiadomo, jakie trudności należało przezwyciężyć przy pierwszem podniesieniu tej kwestji. Z jednej strony grecy, odbudowawszy w r. 1808 wielką kopułę, wystąpili z pretensjami, oświadczając, że im jedynie służy prawo do każdego nowego odbudowania. Z drugiej zaś strony, katolicy rzymscy, powołując się na dawne swoje prawa, które im służyły do r. 1808, występowali także ze swojemi wyłącznemi pretensjami. Niezbędnem było, ażeby reprezentanci mocarstw, stanąwszy po nad wszelkie interesa miejscowe i po nad różnicę wyznań, spowodowali porozumienie pomiędzy reprezentantami rozmaitych wyznań chrześjańskich, bez targania się ani na jedno z nabytych przez nich poprzednio praw. Wszystko to utrudniało przywiedzenie w wykonanie urzeczywistnionego już obecnie planu. Dzięki nowym układom, wszczętym pomiędzy rządami Cesarza Aleksandra II. i Napoleona III, którzy powodowali się szczerem życzeniem postawienia uczucia chrześjańskiego wyżej nad wszelkie współzawodnictwa, oraz zgodzeniu się sułtana, jako władcy Jerozolimy, reprezentanci mocarstw zdołali rozstrzygnąć polubownie wszystkie kwestje sporne. Z początkiem roku bieżącego, roboty około odbudowania kopuły poczęły posuwać się z godną uwagi szybkością, i obecnie artyści wezwani ukończyli już malowania wewnętrzne wielkiej kopuły. Nowa kopuła, będąca nieco wyższą od dawnej i wyróżniająca się wyraźnie od otaczających ją budowli, odznacza się gustowną proporcjonalnością części i godną uwagi trwałością, która przynosi wielki zaszczyt budowniczemu francuzkiemu, panu Mosse, i ruskiemu, p. Eppingerowi. Oczekujemy obecnie na przysłanie z Paryża balustrady dla galerji lamp, znajdującej się w wyłącznem rozporządzeniu duchowieństwa greckiego; balustrada ta, oraz niektóre inne przedmioty, które nie zostały jeszcze dostarczone, ustawione będą, zgodnie z zawartym traktatem, w miejscach stosownych, niezwłocznie po ich otrzymaniu. Krzyż unoszący się nad nową kopułą, pod względem widoku jaki przedstawia on na zewnątrz, nie pozostawia nic do życzenia. Został on zatknięty jeszcze 15 go sierpnia, i zasłona została z niego zdjętą w sam dzień imienin cesarza Napoleona. Uczucia zgody i pokoju, pod wpływem których cała ta sprawa została załatwiona przy najdostojniejszej opiece ze strony trzech Monarchów, nie przestawały kierować także przez cały czas czynnościami ajentów konsularnych, artystów i budowniczych, którzy wykonali powierzone im zadanie z rzadką starannością i sumiennością. Wyznawcy rozmaitych wiar chrześcjańskich wychwalają działalność ożywczą, która potrafiła doprowadzić do końca powzięty plan odbudowania kopuły nad grobem Chrystusa Pana, nad tą najdrogocenniejszą świątynią świata chrześcjańskiego, i cała ludność chrześcjańska Jerozolimy wynurza głośno swą pełną uszanowania wdzięczność dla głównych sprawców tego dzieła."

Grecja.

* (Powstanie kandjockie). *Nord* z dnia 29-go listopada pisze: Przegląd polityczny *Constitutionnela* powiada, że wiadomości z Grecji nadeszłe przez Trjest, donoszą o nowym odjeździe ochotników greckich i garybaldyjskich na wyspę Kandję. Telegram z Trjestu, z którego przytoczył on powyższy ustęp, mówi wprawdzie o odjeździe ochotników na w. Kandję, ale nie wspomina ani słowa o garybaldczykach. *Constitutionnel* pomieszał zapewne wiadomość tę z telegramem z Konstantynopola, donoszącym, że agitacja w górach bałkańskich popieraną jest przez ochotników garybaldyjskich. Nie wielki to wprawdzie błąd; ale dowodzi on raz jeszcze, z jaką lekkomyślnością prasa półurzędowa paryzka traktuje wiadomości ze Wschodu, i z jaką łatwością zmienia je według swojego upodobania. Co do obecności ochotników garybaldyjskich w Bulgarji, sądzimy, że wiadomość ta, jak przynajmniej doniosła o niej depesza z Konstantynopola, nie jest prawdziwą. Wiadomo, że garybaldczycy, którzy udali się do szeregów powstańców kandjockich, opuścili je jak najprędzej, chętnie czy nie chętnie, kiedy spostrzegli się, że powstanie kandjockie nie było skierowane ani przeciwko tronowi, ani przeciw kościołowi, i że owszem zasady monarchiczne i religijne przeważną tam odgrywały rolę. Garybaldczycy ci pomścili się za swoje niezadowolnienie i udali się do szeregów najzaciętszych nieprzyjaciół ruchu kandjockiego. Z tych powodów nie bardzo dajemy wiarę, ażeby liczni garybaldczycy znajdować się mieli w szeregach powstańców bulgarskich. Najlepszym dowodem, że ruch tej prowincji nie potrzebuje wmięszywania się w jego działania żywiołów obcych, jest warunek, pod jakim Midhat-pasza chce przyjąć naczelne dowództwo nad Bulgarją: „Oświadczył on", jak powiada depesza z Konstantynopola, że przyjmie wtenczas tylko dowództwo, jeżeli przyjęty zostanie plan jego *reform naglących dla zadowolnienia ludności*". Sam Midhat-pasza uznaje zatem, że ludność bulgarska ma prawo do jak najprędszych reform; czytelnicy nasi nie zadziwią się zapewne temu, po opowiadaniu jednego z korespondentów petersburgskich o niesłychanych nadużyciach popełnianych obecnie w Bulgarji względem chrześcian przy współdziałaniu władzy, albo też z powodu jej nieudolności.

Belgja.

* (Stan zdrowia następcy tronu). *La Fr.* pisze pod datą 29-go listopada: Wiadomości prywatne, które otrzymujemy z Brukseli o stanie zdrowia księcia następcy tronu belgickiego, są coraz bardziej uspokajające. Wiadomości te upoważniają do nadziei, że rodzina królewsko-belgijska i kraj, który podziela tak szczerze jej smutek, zostaną wkrótce całkiem uwolnione od obaw, które zdrowie to szacowne budziło od pewnego czasu.

Anglja.

* (Wybory). Do dnia 28-go listopada wieczorem, znany był w Londynie rezultat 633 wyborów: 376 liberalnych i 257 konserwatystów. Pozostawało jeszcze wybrać w ciągu b. tygodnia 26-u członków izby gmin. Co się tyczy wyborów w Szkocji, zauważano ten fakt szczególny, że okręgi wyborcze wiejskie wybrały tam w ogóle reprezentantów liberalnych, podczas gdy w Anglji takież okręgi wybrały przeważnie konserwatystów. *(La Fr.)*.

Ameryka.

* (Wojna brazylijsko-paragwajska). Podług wiadomości z Rio-Janeiro z 7-go listopada, 12,000 ludzi wojsk brazylijskich znajdowało się w marszu do Chaco, w zamiarze przejścia przez rzekę Paragwaj powyżej Villety, i atakowania Lopeza z boku. Marszałek Caxias oczekiwał na to porusze nie w bok, dla przedsięwzięcia szturmu na Villetę. Dziesięć statków pancernych brazylijskich przeszło przemocą w obec baterij paragwajskich i przywróciło komunikację z armią posuwającą się na Chaco.— Podług wiadomości z placu boju nad La Platą, datowanych 24 go października i pochodzących ze źródła paragwajskiego, jenerał brazylijski Argolo, który znajdował się z 12,000 wojska w marszu do Chaco, trzymany był przez Lopeza w szachu. Wojska sprzymierzone ponoszą wielkie straty z powodu chorób panujących epidemicznie. *(Wolff's T. B.)*

* (Wypadki w Haiti). Podług wiadomości otrzymanych przez *Monitora*, położenie rzeczy w Haiti, pomimo powodzeń odniesionych w ostatnich czasach przez prezydenta Salnave, nie zostało jeszcze rozstrzygniętem. Wyspa podzielona jest obecnie na trzy terytorja, z których każde słucha rozkazów innego wodza, a mianowicie: w Port-au-Prime rozkazuje jenerał Salnave; w St. Marc, jenerał Nissage-Saget, i w les Cayes, Jacmal i Jérémie, jenerał Domingue. Dnia 9-go listopada prezydent Salnave wrócił do Port-au-Prince z Cap Haitien, gdzie stronnicy jego trzymają się jeszcze. Przeciw St. Marc nie przedsięśbrano jeszcze żadnych działań na serjo.

Korespondencja Dziennika Warszawskiego

Paryż, 26 listopada (*).

Dwór.—Królowa Izabella i Marfori. — Trucicielka.— Paul de Kock.—Berryer.

W Compiègne druga serja gości odznaczyła swój pobyt żywemi obrazami, w których przyjęły udział księżna Mouchy i panna Alba, lecz księżna Murat (z domu księżniczka mingrelska), nie mogła ukazać się na scenie. Podczas przedstawienia, nietoperz przestraszył gości, ale go wypędzono.

Królowa hiszpańska nie jeździła do Compiègne, lecz przechadza się po polach elizejskich z mężem, i tłum ludu chodzi za nimi. Za Marfori'ego biorą na ulicach różne osoby podobne do niego, i niedawno kupiec z Bordeaux skorzystał z tego aby rozdać mnóstwo swych adresów.

W Genewie sądzą kobietę, która pielęgnowała chorych w szpitalu i truła ich w przystępach pomięszania zmysłów.

Paul de Kock, którego stróże kamieniczni nazywają Poule de Coq, chorował ale wyzdrowiał. Romans jego skończył się i rozwiązanie jest dobre.

Berryer pojechał umierać na wieś. Cormenin powiedział o nim, że po Mirebeau był on najlepszym mówcą, lecz Chateaubriand i jenerał Foy, uznawaliby się za obrażonych przez taki sąd. *H.*

(*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniew.*

W kwestji pijaństwa.

Rus. Inw. zamieszcza w tym przedmiocie następujący artykuł.

„Podane przez nas *„Uwagi z powodu zdań obiegających o pijaństwie pośród ludu,"* pomimo swej zwięzłości, dowodzą niezaprzeczenie mylność zdania o mniemanej zależności rozpowszechnienia się pijaństwa, od obecnie istniejącego systemu akcyznego, lub liczby szynków i w ogóle miejsc sprzedaży detalicznej. W ogólnej masie lud pije niewiele, pije nawet mniej, niż piją w innych miejscach. Liczba szynków widocznie nie ma bezpośredniego wpływu, na większą lub mniejszą ilość spożycia spirytusu i stosuje się do czysto miejscowych właściwości i przyczyn. Jeżeli pewna część ludu *nie pije, ale oddaje się pijaństwu*, to wcale nie tam gdzie spożywa się najwięcej wódki lub gdzie istnieje największa liczba szynków, a tam gdzie w ogóle moralny rozwój ludu przytłumia się przez inne ekonomiczne i społeczne przyczyny; jednem słowem gdzie lud jest nieokrzesańszy, gdzie w nim nie zagładziły się jeszcze rysy dawnej niewoli, dawnej zaczerstwiałości. Pijaństwo w każdym razie nie jest nowem zjawiskiem, nie jest tworem ostatnich czasów, i można jedynie powiedzieć, że zjawisko to obecnie wydatniej uderza w oczy, i na szczęście, zaczęło zwracać na siebie uwagę powszechną. Uwaga ta musi mieć naturalnie następstwem usiłowanie zaradzenia złemu a dla wyjaśnienia tych usiłowań, uważaliśmy za właściwe dać miejsce w naszem piśmie, zamieszczonym przez nas *„Uwagom."*

„Ogólne dążenie zwrócone jest teraz na zmniejszenie spożycia spirytusu przez lud i na zmniejszenie liczby szynków. Zmniejszyć spożycie spirytusu można łatwo, powiadają; trzeba tylko podwoić akcyzę. Podwójna akcyza, niezawodnie uczyni wódkę dwa razy droższą; ale cóż z tego? Przecież wódka bywała dwa razy i trzy razy droższą, a pijaństwo nie było mniejsze. Przecież wprowadzenie systemu akcyznego podwoiło cenę wódki w byłej przywilejowanej połowie Rosji, a spożycie w niej czyż się zmniejszyło? Czy mniej jest pijaków? Drożyzna wódki zmusi niezawodnie u niektórych, w widokach oszczędności, ograniczyć spożywanie, lecz niektórzy będą niezawodnie z liczby tych, którzy i teraz *piją, ale nie oddają się pijaństwu*. Pijaków drożyzna nie wstrzyma, będą pili po dawnemu, póki nie przepiją się zupełnie i łatwo może się stać to, że drożyzna wódki przyspieszy tylko dochodzenie do nędzy. Nakoniec nie trudno przewidzieć jaki wpływ będzie miała podwójna akcyza na pędzenie wódki, a głównie na defraudację, która przy systemie *odkupów* istniała w ogromnych rozmiarach, i, jak mówią, istnieje miejscami i teraz. Jeszcze mniej skuteczności można spodziewać się po drugim środku proponowanym przeciwko pijaństwu,—po przymusowem zmniejszeniu liczby szynków, to jest po reglementacji sprzedaży detalicznej, i nieuniknienie następującym za podobną reglementacją monopolu w rodzaju tego, jaki istniał za systemu *odkupów*. Urzędowe i zupełnie wiarogodne dane, jasno dowodzą, że *liczba* szynków całkiem nie wpływa na stopień rozwoju pijaństwa, i że środki dążące do ograniczenia tylko tej *liczby*, nie mogą być skutecznemi. Przypuśćmy, że w skutku reglementacji liczba szynków rzeczywiście zmniejszy się o dwakroć, nawet o trzykroć. We wsiach zamiast trzech szynków, będzie jeden; ale co z tego wyniknie? Jeden szynk będzie przedawał trzy razy tyle wódki, zyski jego jeszcze się powiększą. Pijak przejdzie zbyteczną ćwierć wiorsty, ale jednak upije się po dawnemu, a niejeden zamiast kwaterki, jaką wypija w szynku, kupi ze składu wiadro i będzie upijał się do syta w domu. Takiego jedynie rezultatu można się spodziewać po przymusowem zmniejszeniu szynków, które według naszego zdania należy znieść zupełnie, nie w widokach ograniczenia spożycia, a poprostu w widokach zapewnienia porządku.

„Mówiąc to, pod słowem szynk (kabak) rozumiemy, nie miejsce sprzedaży detalicznej, a całą obecną istotę szynków. Do pijaństwa zachęca nie liczba szynków i detaliczna w nich sprzedaż, a niemoralne ich urządzenie. W istocie co jest u nas szynk, jeżeli nie jaskinia rozpusty i potworności, miejsce specjalnie przeznaczone dla picia gołej wódki. Ogromna ilość szynków szczególniej w miastach (gdzie liczba ich stosunkowo jest trzy razy większą niż we wsiach), podtrzymuje się głównie łatwością i wysokością zysków szynkarskich. 50, 70, a nawet 100% zysku od włożonego kapitału stanowi taki pociąg, który mimowoli skłania każdego do rzucania się do łatwego sposobu zarabiania pieniędzy, a konkurencja prowadzi do tego, że każdy na wyścigi stara się co najprędzej realizować swe zyski, i znajduje bezpośrednią korzyść w tem, aby u niego pito więcej. Tym sposobem zjawia się cała nauka przywabiania do szynków. Utrzy-

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 7521. *Bank Polski.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 4 (16) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe, w sali posiedzeń Banku Polskiego, odbędzie się licytacja na sprzedaż więcej dającemu, nieruchomości w Warszawie przy ulicy Dzielnej pod Nr. 2875b. położonej, wraz ze znajdującemi się tamże maszynami, sprzętami i innemi przedmiotami po fabryce forniów pozostałemi.

Szacunek do licytacji rzeczonej nieruchomości, razem z ruchomościami ustanawia się na rs. 9.000, to jest zniżonej więcej jak o połowę, od ceny do pierwszej licytacji oznaczonej.

Szacunek postąpiony, spłaconym być ma w ten sposób: że nabywca zapłaci w ciągu dni 30 od daty licytacji $^{1}/_{3}$ część sumy szacunkowej, wyżej oznaczonej, reszta zaś wraz z przewyżką na licytacji postąpioną, zostanie przy gruncie do spłaty, ratami amortyzacyjnemi, licząc po 5% rocznie na procent, a po 2% na umorzenie.

Vadium do licytacji, wymagane jest w ilości rs. 900.

Szczegółowe warunki przejrzeć można każdodziennie, wyjąwszy dni świąteczne, w biurze Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego.

Deklaracje podług wzoru niżej podanego napisane, bez skrobań, poprawek i przekreśleń z wyrażeniem liczb literami, adresować należy: „do własnych rąk Prezesa Banku Polskiego, deklaracja do kupna nieruchomości przy ulicy Dzielnej pod Nr. 2375b. położonej, razem z ruchomościami" i do tej deklaracji dołączyć kwit kasy na vadium wyżej oznaczone wniesione, w gotowiźnie lub papierach publicznych krajowych procentowych.

Deklaracje przyjmowane będą do dnia 4 (16) Grudnia b r. do godziny $11^{1}/_{2}$ z rana.

Sprzedającą się nieruchomość razem z ruchomościami, mający chęć kupna, może obejrzeć na miejscu.

Warszewa d. 12 (24) Listopada 1868 r.

Vice-Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu, Roguski.
Naczelnik Kancelarji, Makulec.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia Banku Polskiego, z dnia Listopada r. b. Nr. 42,246, podaję niniejszą deklarację, iż nieruchomość w Warszawie przy ulicy Dzielnej, pod Nr. 2375b. położoną, wraz ze znajdującemi się w niej ruchomościami, obowiązuję się kupić za sumę rubli srebrnych (wypisać literami ofiarowaną sumę) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnym, które mi są wiadome objętym.

Kwit na złożone vadium w ilości rs (wypisać ilość) dołączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w pod Nr. (wypisać).

Pisałem w dnia
(podpisać imię i nazwisko).

N. D 7347. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 29 Listopada (11 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń biura Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na urządzanie i opalanie w ciągu roku 1869 illuminacji w domach pod zarządem Magiatratu zostających, od cen, a mianowicie:

a. od jednej lampy w porze zimowej po kop. $5^{3}/_{4}$, wyraźnie po kop. sr. pięć i trzy czwarte;

b. od takiejże lampy w porze letniej po kop. $4^{3}/_{4}$, wyraźnie po kop. sr. cztery i trzy czwarte;

c. od jednego kagańca tak w porze letniej jak i zimowej po kop. $24^{7}/_{8}$, wyraźnie po kop. sr. dwadzieścia cztery i siedm ósmych, w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji ustanowionych

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od cen powyżej w warunkach poszczególnionych i do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże wadium w ilości rsr. 120 i na koszta ogłoszenia rs. 12, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dnie świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuje się urządzania i opalania w ciągu roku 1869 illuminacji w domach pod zarządem Magistratu zostających, po cenach, a mianowicie: (wypisać z ogłoszenia cyframi i literami) i odstępuję od takowych cen procentów N. (pisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym. Kwit na złożone w Kasie Ekonomicznej miasta Warszawy wadium w ilości rsr. 120 i na koszta ogłoszenia rsr. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N., pisałem dnia N.
(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Warszawa d. 4 (16) Listopada 1868 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major,
Witkowski
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowjecki.

N. D. 7308. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 29 Listopada (11 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń biura Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na jednoroczną dostawę to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. na potrzebę Magistratu miasta Warszawy wszelkich materjałów i sprzętów do froterowania posadzek i podług, tudzież do utrzymania czystości wewnątrz i zewnątrz domów pod jego zarządem zostających, od cen wykazem sprzętów i materjałów objętych i do niniejszej licytacji podanych.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od cen wykazem objętych i do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadinm w ilości rs. 35 i na koszta ogłoszenia rub. sr. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . . podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1869, to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. na potrzebę Magistratu miasta Warszawy wszelkich materjałów i sprzętów do froterowania posadzek i podłóg, tudzież do utrzymania czystości wewnątrz i zewnątrz domów pod jego zarządem zostających, i odstępuję od cen wykazem objętych procentów NN. (pisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym. Kwit na złożone w Kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 35 i na koszta ogłoszenia rs. 10, przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. . . . .
(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Warszawa d. 2 (14) Listopada 1868 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 7622. *Окружное Интендантско Управленіе.*

Въ Окружномъ Интендантскомъ Управленіи Варшавскаго Военнаго Округа будетъ произведенъ 10 Декабря 1868 года рѣшительный торгъ, безъ переторжки, на поставку четырехъ сотъ бѣлыхъ султановъ, къ Гусарскимъ медвѣжымъ шапкамъ, требующихся Варшавскому Интендантскому Складу, для довольствія войскъ по сроку 1869 года.

Торгъ будетъ произведенъ изустный, съ допущеніемъ запечатанныхъ объявленій.

Въ обезпеченіе неустойки требуется залогу пятнадцать процентовъ подрядной суммы. Этотъ залогъ долженъ заключаться, не иначе, какъ въ наличныхъ деньгахъ, билетахъ банковыхъ и другихъ кредитныхъ учрежденіи и вообще денежныхъ знакахъ, къ принятію въ залогъ дозволеенынхъ.

Срокъ поставки назначается одинъ, окончательный, 15 Февраля 1869 года.

Султаны должны соотвѣтствовать качествомъ утвержденному образцу и общему описанію о султанахъ на 1869 годъ.

Султаны должны быть поставлены въ Варшавскій Интендантскій складъ и пріемъ будетъ производиться чрезъ Варшавскую Пріемную Комисію. Вообще, подрядъ долженъ быть принятъ на точномъ основаніи условіи, утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ на поставку Интендантскихъ вещей по сроку 1869 г.

Запечатанныя объявленія къ торгу не будетъ приниматься позже 11 часовъ утра, назначеннаго для торга дня.

Утвержденіе торга будетъ зависѣть отъ Окружнаго Интенданта, если цѣна будетъ признана выгодною для казны.

Желающіе могутъ читать въ Варшавскомъ Интендантскомъ Управленіи, ежедневно, въ присутственное время, подробныя условія подряда.

Г. Варшава, 15 Ноября 1868 года.

Окружной Интендантъ,
Генералъ-Маіоръ, Хоментовскій.

N. D. 7523. *Administracja Księstwa Łowickiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż przed delegowanym urzędnikiem w Kancelarji Nadzorcy majętności Sielce pod Warszawą w d. 9 (21) Grudnia b. r. o godzinie 12 w południe, odbędzie się głośna in plus licytacja, na wydzierżawienie prawa propinacji w territorium majętności Sielce pod Warszawą na risico dzierżawcy niedotrzymującego warunków dzierżawnych. a to na czas do dnia 20 Grudnia 1870 (1 Stycznia 1871) r.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 228.

Każdy mający chęć licytowania, obowiązanym jest przed przystąpieniem do licytacji, złożyć do rąk delegowanego urzędnika w gotowiźnie vadium wyrównywające $^{1}/_{6}$ części praetium liciti, która to suma posłuży na część kaucji, jaką według § 15 warunków licytacyjnych, przedstawić będzie obowiązany. Nieutrzymującemu się na licytacji vadium bezzwłocznie będzie zwróconem.

Warunki licytacyjne przejrzanemi być mogą przez konkurentów do dzierżawy, każdodziennie, oprócz dni świątecznych, w Kancelarji Nadzorcy majętności Sielce pod Warszawą.

Łyszkowice d. 9 (21) Listopsda 1868 r.

Pomocnik Zarządzającego Księztwem,
Radca Kolegjalny, Stefanówicz.

N. D. 7627. *Комендантское Управленіе Варшавской Александровской Цитадели.*

Вызываетъ желающихъ принять на себя поставку въ нынѣшнемъ 1868 г., 25 паръ новыхъ кенегъ, выстланныхъ внутры овченнымъ мѣхомъ и подбитыхъ подъ каблуками желѣзными гвоздями и на исправленіе ремонтомъ 25 тулуповъ, всего на сумму 43 р. $12^{1}/_{2}$ к. сер. Торгъ назначается 20, а переторжка 22 Ноября отъ 10 до 12 часовъ утра въ этомъ Управленіи. Торги будутъ производиться изустные, но дозволяется и присылка запечатанныхъ объявленій, на точномъ основаніи 675 ст. I. кн. IV части Свода военныхъ постановленій. Залогъ на 9 руб. сер долженъ быть представленъ на канунѣ торга или переторжки. Условіе можно видѣть въ Управленіи Коменданта Цитадели, ежедневно, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Г. Варшава, Ноября 17 дня 1868 года.

Плацъ-Маіоръ, Цитадели,
Подполковникъ, (. . . . . .).

N. D. *7672. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie.*

Podaje do wiadomości, iż w dniu 5 (17) Grudnia r. b. o godzinie 11 rano w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus, przed delegowanemi członkami Rady szczegółowej tegoż szpitala, odbędzie się czwarta licytacja in minus od cen na pretium oznaczonych, przez opięczętowane deklaracje na dostawę dla wspomnionego szpitala przez czas od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r., do dnia 1 (13) Stycznia 1870 roku.

Ceraty z jednej strony lakierowanej, płótna deseniowego szerokiego i wązkiego, rewańtuchu szerokiego, taśmy na bandaże, per. kalu białego, pantofli skórzanych.

Ilość powyższych dostaw, ceny na pretium, oraz wysokość vadium do każdej po szczegółowo dostawy oznaczone, obejmują warunki licytacyjne, które każdodziennie z wyjątkiem świąt w godzinach biurowych przejrzanemi być mogą.

Deklaracje według poniższego wzoru spisane z dowodami na wniesione vadium do kasy szpitalnej, składane być winny w dniu do licytacji oznaczonym, najpóźniej do godziny 11 rano, na ręce członka rady zawiadującego częścią nadzorczą lub jego pomocnika.

Deklaracje skrobane, przekreślane lub poprawiane i niepodpisane, albo oznaczenia miejsca zamieszkania licytanta nieobejmujące, przyjętemi nie będą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rady Szczegółowej Opiekuńczej Szpitala Dzieciątka Jezus z dnia miesiąca roku niżej podpisany, obowiązuję się przez czas od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r, do dnia 1 (13) Stycznia 1870 r. dostawiać rzeczonemu szpitalowi.

(wymienić rodzaj dostawy i jej cenę)

Wszelkim warunkom licytacyjnym się poddaję.

Kwit na złożone vadium w kasie szpitalnej dołączam.

Stałe moje zamieszkanie

Pisałem w Warszawie dnia
(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa dnia 18 (30) Listopada 1868 r.

Opiekun Prezydujący, Mianowski.
Pomocnik Nadzorcy Szpitala,
Mucharski.

N D. *7563. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Św. Jana Bożego w Warszawie.*

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w dniu 28 Listopada (10 Grudnia) r. b. o godzinie 5 po południu, w miejscu posiedzeń Rady Szczegółowej, pod Nr. 2166/7 przy ulicy Bonifraterskiej, odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na dostawę w ciągu całego roku 1869, poczynając od dnia 1 (13) Stycznia r. p. artykułów zywności, opału i światła.

Ceny każdego artykułu do licytacji ustanowione, oraz warunki licytacyjne, każdodziennie w kancelarji Szpitala, wyjąwszy w Niedzielę i Święta, w godzinach biurowych przejrzany bydź mogą.

Warszawa dnia 13 (25) Listopada 1868 r.

Prezydujący Słomiński.
Nadzorca Szpitala Tański.
Sekretarz Domański

N. D. *7559. Rada Opiekuńcza Domu Przytułku i Pracy.*

Ogłasza niniejszem, że w dniu 27 Listopada (9 grudnia) r. b. o godzinie 5 po południu w kancelarji Domu Przytułku i Pracy za pośrednictwem deklaracji, odbędzie się licytacja in minus od cen warunkami oznaczonych, na dostawę w ciągu roku przyszłego, oleju, świec i mydła.

Vadium do tej licytacji wymagane jest w kwocie rsr. 30, a warunki szczegółowe przejrzane być mogą każdego dnia na miejscu.

Warszawa dnia 15 (27) Listopada 1868 r.

p. o. Prezydującego Baliński.

N. D. *7677. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, że z mocy decyzji Magistratu m. Warszawy z dnia 19 (31) Września r. b. Nr. 10419, sprzedaż przez publiczną licytację drzew uschniętych w ilości sztuk 45 wyciąć się mających, a rozpołożonych w Alei-Jerozolimskiej, przy placu Wojennym i drodze Okopowej od drogi Powązkowskiej do Alei-Jerozolimskiej, odbędzie się w Urzędzie mym w dniu 21 Listopada (3 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej rsr. 13 kop. 50.

Warszawa d. 19 Listop. (1 Grud.) 1868 r.

Sosonko.

N. D. 7666. W dniu 22 Listopada (4 Grudnia) 1868 r. o godzinie 11 z rana, w Warszawie na targu publicznym w rynku Starego-miasta, rozmaite ruchomości, i w dniu 6 (18) Grudnia t. r. o godzinie 11 z rana, we wsi Rąbinie Okręgu Łodzińskim Gubernji Petrokowskiej, meble palisandrowe i jesionowe, zboże w snopie, konie, bryki i wagi decymalne, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Stanisław *Skierkowski*, Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 7350. **Mikołaj Baron Bystram,** Donatarjusz dóbr Chełmno w Powiecie Kolskim, wystawił dla b. Administratora tychże dóbr Konstantego Derseville **blankiety** z podpisem swojem, dla załatwienia w jego imieniu korespondencji z b. Komisją Skarbu. Gdy jednak wszelkie stosunki z Dersevillem z dniem 29 Lutego (11 Marca) r. b. ustały, przeto i blankiety nie mają **żadnego znaczenia i ostrzega się** kogo to obchodzić może, aby z Dersevillem zobowiązań imieniem Mikołaja Barona Bystram czynionych **nie przyjmowano,** gdyż takowe żadnego skutku mieć nie będą.

Pełnomocnik ojca,
Donatarjusz dóbr Chełmno.
Mikołaj syn Mikołaja
2—17234 **Baron Bystram.**

N. D. 7669. Zawiadamia się, iż **KWIT** na rsr. 500, wystawiony w dniu 31 Października na dni ośm, od daty tej przez Ch. M. Wannbner z Koła, na rzecz W. P. Desewil z Sokołowa, takowego nie nabywać, gdyż kwit ten już zapłacony został.

(17894) **M. Grünberg.**

N. D. 7648. Podaje do publicznej wiadomości, iż **dowód Banku Polskiego,** w roku 1865 wydany na zastaw kosztowności na rsr. 142, na sztuk 24, wypadkowym sposobem zaginął.

Blima Goldsobel,
pod Nr. 1776b. zamieszkały.
(17140)

DODATEK.

W Drukarni Rządowej, Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D 7395. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ 12 часовъ дня, съ 2 (14) декабря 1868 г., въ присутственномъ залѣ Губернскаго Правленія, на Медовой улицѣ, будутъ производиться изустные торги, на продажу разнаго рода книгъ религіознаго содержанія, находившихся въ книжномъ магазинѣ упраздненнаго монастыря ксендзовъ Миссіонеровъ въ Варшавѣ.

Объ оцѣнкѣ этихъ книгъ, количествѣ оныхъ и другихъ торговыхъ условіяхъ, требуемыя свѣдѣнія сообщаемы будутъ въ Отдѣленіи Государственныхъ имуществъ Варшавскаго Губернскаго Правленія, ежедневно до 3-ми часовъ по полудни, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней.

* * *

Rząd Gubernjalny Warszawski podaje do powszechnej wiadomości, że poczynając od d. 2 (14) Grudnia r. b. godziny 12 w południe, w sali licytacyjnej Rządu Gubernjalnego, przy ulicy Miodowej, odbywać się będzie głośna in plus licytacja, na sprzedaż różnych dzieł treści religijnej, po księgarni Misjonarskiej w Warszawie, na rzecz Skarbu zajętych.

Spis książek do sprzedaży zakwalifikowanych, oraz warunki licytacyjne, przejrzane być mogą codziennie w godzinach służbowych, w wydziale dóbr Rządu Gubernjalnego.

Г. Варшава, ноября 7 дня 1868 г.
Ассесоръ, Ив. Добошинскій.
Дѣлопроизводитель, Боярскій.

N. D. 7652. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляется, что 9 (21) Декабря с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться въ Варшавскомъ Губернскомъ Правленіи на поставку сырой пеньки около 400 пудовъ для фабрики Варшавской Уголовной тюрьмы и около 30 пудовъ льна для прядильни Брестъ-Куявской тюрьмы въ теченіи одного года считая съ 1 (13) Января 1869 г. по тоже число 1870 года, изустные торги съ пониженіемъ, каковые предположено начать съ нынѣшнихъ контрактныхъ цѣнъ, т. е. 4 руб. 30 к. с. за одинъ пудъ пеньки и 7 руб. сер. за одинъ пудъ льна.

Желающіе принять на себя поставку, обязаны представлять въ Губернскомъ Правленіи при торгахъ въ залогъ монетою, кредитными билетами, или государственными кредитными бумагами принимаемыми въ залоги при казенныхъ подрядахъ; сими послѣдними считая по курсу 400 рублей серебромъ равно представить гильдейское свидѣтельство гильдіи, или декларацію, что въ случаѣ принятія подряда, обязывается съ 1 (13) Января 1869 г. пріобрѣть гильдейское свидѣтельство, въ обезпеченіе же каковаго обязательства представляетъ сверхъ залога наличныя деньги руб. сер. подлежащія ко взносу въ казну за свидѣтельство гильдіи.

Условія поставки будутъ предъявляемы желающимъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ присутственное время въ пріемномъ залѣ Губернскаго Правленія.

Г. Варшава, 16 Ноября 1868 года.
Вице-Губернаторъ, Даниловъ.
Совѣтникъ, Пухальскій.
Старшій Дѣлопроизводитель, Яновскій.

N. D. 7412. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Отъ Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи его 3 (15) декабря 1868 года въ часъ по полудни, будутъ производиться изустные торги съ пониженіемъ на поставку продовольствія для арестантовъ Сѣдлецкой тюрьмы на 1869 г., начиная съ цѣны 11 коп. (одинадцати копѣекъ) за дневную порцію одного арестанта.

Желающіе принять участіе въ торгахъ, должны прибыть въ выше означенному сроку въ Присутствіе Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія и представить квитанцію Казначейства, на внесенный залогъ въ количествѣ 250 рублей наличными деньгами. — Подрядныя торговыя кондиціи могутъ быть разсматриваемы желающими въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи.

Г. Сѣдлецъ, ноября 4 дня 1868 г.
Совѣтникъ Лескевичъ.
Старшій Дѣлопроизводитель Прживускій.

N. D. 7661. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что согласно разрѣшенію Финансоваго Управленія, отъ 30 Октября (11 Ноября) с. г. за N. 35146/17301 основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета ст. 2124, въ присутствіи сего Правленія 17 (29) Декабря с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производимы гласныя торги на продажу по Паулинскаго дома въ г. Влодавѣ подъ N. 525, съ конюшнею и 77 квадратныхъ прентовъ земли находящейся подъ сказанными строеніями и огородомъ, начиная торги отъ суммы шестьсотъ рублей серебромъ. Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяются торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня вышеозначеннаго числа. Объявленія сіи вскрываются по окончаніи изустнаго торга. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить залогъ, наличными деньгами или Государственными бумагами Имперіи и Царства или же закладными листами Земскаго Кредитнаго Общества по нарицательной ихъ цѣнѣ равняющейся $\frac{1}{10}$ части оцѣночной суммы въ количествѣ шестьдесятъ руб. сер. Упомянутыя Государственныя и кредитныя бумаги должны быть съ надлежащими за истекшее время купонами.

Уплата денегъ казнѣ за проданную ею недвижимость производиться слѣдующимъ образомъ: а) $\frac{1}{3}$ часть оцѣночной суммы пріобрѣтатель имущества обязанъ внести въ Губернское казначейство не позже 30-ти дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ, остальную же часть предположенной на торгахъ суммы покупщикъ обязанъ одновременно съ устройствомъ ипотеки пріобрѣтенной имъ недвижимости обеспечить внесеніемъ ея въ IV Отдѣлъ ипотечной книги на первое мѣсто передъ прочими деньгами и отъ этой суммы со времени вступленія во владѣніе пріобрѣтенной недвижимости, уплачивать въ казначейство по 5% роста и по 2% на погашеніе капитала въ два полугодовые сроки. Прочія условія желающіе могутъ видѣть каждаго дня въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Губернскаго Правленія.

Г. Сѣдлецъ, Ноября 16 дня 1868 г.
Асесоръ Отдѣленія, Шиндлярскій.

N. D. 7110. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Płocku.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarz. Kred. Ziemskiego udzielonych, następujące dobra ziemskie za zaległość w ratach Towarzystwu należnych, wystawione są na sprzedaż pierwszą przymusową przez licytację publiczną, która odbędzie się w mieście Płocku w pałacu po Biskupim przy ulicy Rynek Kanoniczny, w Kancelarji Rejentów poniżej wyrażonych:

1. Babc Wiączanki, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległością Wólka, w okręgu sądowym Lipnowskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rsr. 303 kop. 33, vadium do licytacji rs. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,216, termin sprzedaży dnia 14 (26) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Władysławem Holtzem.

2. Bątkowo Rochny z wyłączeniem wywłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Lipnowskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rsr. 604 kop. 64, vadium do licytacji rs. 1,600, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 9,921, termin sprzedaży dnia 14 (26) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Władysławem Holtzem.

3. Brochocino i Brochocinko, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Płockim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rub. sreb. 977 kop. $5\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rsr. 2,600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 16,196, termin sprzedaży dnia 14 (26) Kwietnia 1869 r., przed Rejentem Władysławem Holtzem.

4. Cygany, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Pułtuskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rub. sreb. 166 kop. $64\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rub. sreb. 480, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 2,844 kop. $37\frac{1}{2}$, termin sprzedaży dnia 14 (26) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Władysławem Holtzem.

5. Czyżewo Siedliska, z przyległościami Jaźwiny, Pierdki, Piasewo, Patki, Michałowo, Czyżewo, Chrapki, Wróble, Jasiny i Czyżewo, Maławieś, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręhu sądowym Ostrołęckim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 250 kop. 67, vadium do licytacji rs. 680, licytacja rozpocznie się od od sumy rub. sreb. 4,250 kop. $62\frac{1}{2}$, termin sprzedaży dnia 14 (26) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Emiljanem Ordonem.

6. Dobrogosty Tańsk lit. A, B, z przyległościami Sokołowizna, Przeradowo i Choszczewko, tudzież częścią na Tańsku Wasiłach z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rsr. 442 kop. $64\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rsr. 1,220, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 6,799, termin sprzedazy dnia 14 (26) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Emiljanem Ordonem

7. Garwarz Wkra Wólka, z przyległością jako to: z wsią Zalesie, Garwarskie i Śródborze, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 1,120 kop. $73\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 2,800, licytacja rozpocznie się od od sumy 16,048, termin sprzedaży dnia 14 (26) Kwietnia 1869 r., przed Rejentem Emiljanem Ordonem.

8. Giżyno, pozostałe po uwłaszczeniu włościan, w okręgu sądowym Płockim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 262 kop. 35, vadium do licytacji rub. sr. 720, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 4,240, termin sprzedaży dnia 14 (26) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Emiljanem Ordonem.

9. Głużek, pozostały po uposażeniu włościan, w okręgu sądowym Mławskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rsr. 493 kop. $84\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rsr. 1,320, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 8,390, termin sprzedaży dnia 14 (26) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Emiljanem Ordonem.

10. Grabowo C, z przyległością na Drążewie z borami na Stepnil, Michałkach i Żebrach, Pieczyskach, tudzież Olszewo Borki lit. N, w okręgu sądowym Ostrołęckim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rsr. 157 kop. 42, vadium do licytacji rs. 440, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,442, termin sprzedaży dnia 15 (27) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Wawrzeńcem Janczewskim.

11. Grudusk lit A, B, z lasem na wsi Grabowie znajdującym się wykupno zwanym, i z niektórymi gruntami we wsi Purzyce, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rub. sreb. 2,030 kop. 66, vadium do licytacji rs. 5,440, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 29,572 kop. 50, termin sprzedaży dnia 15 (27) Kwietnia 1869 r., przed Rejentem Wawrzeńcem Janczewskim.

12 Grujec lit. A, z prawem wolnego pastwiska na Olszewie lit C, tudzież Grujec lit. B, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Ogu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 253 k. 54, vadium do licytacji rs. 720, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,306 k. $87\frac{1}{2}$, termin sprzedaży dnia 15 (27) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Wawrzeńcem Janczewskim.

13. Janowo, pozostałe po uwłaszczeniu włościan, w okręgu sądowym Płockim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs 136 kop $26\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 480, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,502, termin sprzedaży dnia 15 (27) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Wawrzeńcem Janczewskim.

14. Ilinko Gotardy, Ilinko Szyjki, z przyległością Bobuchy, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Płockim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 163 kop. $61\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs 440, licytacja rozpocznie się od sumy rs 2,589, termin sprzedaży dnia 15 (27) Kwietnia 1869 r., przed Rejentem Wawrzeńcem Janczewskim.

15. Kątne Cygany lit. A, B, tudzież Kątne Wietrzniki lit. G, z wyłączeniem uwłaszczowych gruntów włościańskich, w Ogu sądowym Pułtuskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 131 kop. $21\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs 360, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,228 kop. 30, termin sprzedaży d. 15 (27) Kwietnia 1869 r., przed Rejentem Antonim Wołowskim.

16. Kobrzeniec A, B, D, po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Lipnowskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 108 kop. $50\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 320, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,782, termin sprzedaży d. 15 (27) Kwietnia 1869 r., przed Rejentem Antonim Wołowskim.

17. Komorowo, Stok, Sielc, Koziki, Grębki, Ruda i Grondy, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Ogu sądowym Ostrołęckim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 863 k. 80, vadium do licytacji rs. 2,320, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 14,650, termin sprzedaży dnia 15 (27) Kwietnia 1869 r., przed Rejentem Antonim Wołowskim.

18. Kondrajec Szlachecki, po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Mławskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 250 kop. $58\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 760, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,599, termin sprzedaży dnia 15 (27) Kwietnia 1869 r., przed Rejentem Antonim Wołowskim.

19. Kosiny Stare A, B, C, po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Mławskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 481 kop. $61\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rub. sreb. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 5,366 kop. 25, termin sprzedaży dnia 16 (28) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Kajetanem Chodeckim.

20. Koziminy, po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Płockim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 241 kop. $2\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rsr. 640, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 3,771, termin sprzedaży dnia 16 (28) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Kajetanem Chodeckim.

21. Kutyłowo Perysie część lit. B, z przyległościami i przynależytościami, tudzież Kutyłowo Perysie lit. A, b, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Ostrołęckim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rsr. 196 kop. $7\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 529, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 3,327 kop. 50, termin sprzedaży dnia 16 (28) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Władysławem Holtzem.

22. Lipowiec Kościelny, z osadą Surgaty zwaną, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Mławskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 370 kop. 24, vadium do licytacji rs. 1,040, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,818, termin sprzedaży d. 16 (28) Kwietnia 1869 r., przed Rejentem Władysławem Holtzem.

23. Lisiagóra, po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 134 kop. $17\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 360, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 2,275, termin sprzedaży dnia 18 (30) Kwietnia 1869 r., przed Rejentem Emiljanem Ordonem

24. Lubiel, z przyległościami Grodziczno i Nury, tudzież Grodziczno Niemieckie czyli nowe, Grondy polewne, Grondy zalewne, Nowawieś Ostrowite czyli Budy Popielarskie i Kopanina, oraz kolonja Aleksandrowo, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Ogu sądowym Pułtuskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 1,040 kop. $3\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 2,850, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,700, termin sprzedaży dnia 18 (30) Kwietnia 1839 r., przed Rejentem Emiljanem Ordonem.

25. Nowawieś Kujawy część lit. B, E, i z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Ostrołęckim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 155 k. $97\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 440, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 1,900 kop. $62\frac{1}{2}$, termin sprzedaży d. 18 (30 Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Wawrzeńcem Janczewskim.

26. Nożewo Niedźwiedzice lit. D, z przyległościami Nożewko, Łaskarze, Korczaki, Klęczany lit. W, tudzież część na wsi Nożewie i Nożewku z gruntów i zabudowań składająca się, żadną literą nie oznaczona, a w teritorium dóbr niniejszych położona, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Ostrołęckim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 114 kop. 98, vadium do licytacji rs. 320, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 2,021 kop. $87\frac{1}{2}$, termin sprzedaży dnia 18 (30) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Emiljanem Ordonem.

27. Opatowiec, po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Płockim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 99 kop. $57\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 280, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 1,560, termin sprzedaży dnia 18 (30) Kwietnia 1869 roku, przed Rejetniem Wawrzeńcem Janczewskim.

28. Piennice Wielkie, z przyległościami na Woli Piennickiej, Grabowie i Pyrzankach, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich w okręgu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 314 kop. $47\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 840, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,935, termin sprzedaży dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1869 r., przed Rejentem Antonim Wołowskim.

29. Popielużyn, składające się z folwarków: 1. Popielużyn Zawady, 2. Justynów, oraz z wsi: 3. Popielużyn Zawady, 4. Popielużyn górny, 5. Małoklęki, 6. Popielużyn dolny, 7. Grabie, 8. Żolędowo, 9. Tomaszów, 10. Wola Adamowa, 11. Justynów, 12. osada Aleksandrja, 13. z lasów przyległych, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Płockim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rsr. 984 kop. 73, vadium do licytacji rs. 2,680, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,040, termin sprzeda-

ży dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r., przed Rejentem Antonim Wołowskim.

30. Przystań wraz z folwarkami: I. Przystań Działyń, Nowawieś i Chojniki, II. z wsi zarobnych: Przystań, Nowawieś i Chojniki, III. z wsi czynszowo-zarobnych Działyń, Grabnik, Mostowo, Mostówek i Grondy, IV. z lasów dość obszernych, z wyłączeniem uwłaszozonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Pułtuskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 805 kop. 93½, vadium do licytacji rs. 3,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,090 kop. 25, termin sprzedaży dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1869 r., przed Rejentem Antonim Wołowskim.

31. Przeciszewo A, po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Płockim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 246 kop. 71½, vadium do licytacji rs. 720, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,675 kop. 62½, termin sprzedaży dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1869 r., przed Rejentem Antonim Wołowskim.

32. Smardzewo Kmiece czyli Judyce i Smardzewo Włosty, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościanskich, w okręgu sądowym Płockim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 513 kop. 72, vadium do licytacji rs. 1,440, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,026, termin sprzedaży dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1869 r., przed Rejentem Kajetanem Chodeckim.

33. Schabajewo, po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Mławskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 156 kop. 50, vadium do licytacji rs. rs. 440, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,456, termin sprzedaży dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1869 r., przed Rejentem Kajetanem Chodeckim.

34. Sierakowo Zawadki, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan, w okręgu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rsr. 497 kop. 96, vadium do licytacji rsr. 1,350, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 7,822, termin sprzedaży dnia 21 Kwietnia (3 Maja) 1869 roku, przed Rejentem Władysławem Holtzem.

35. Sułkowo Polne i Budy Sułkowskie, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntow włościańskich, w okręgu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 366 kop. 21½, vadium do licytacji rs. 1,040, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 6,303, termin sprzedaży dnia 21 Kwietnia (3 Maja) 1869 r., przed Rejentem Władysławem Holtzem.

36. Swierkowo, z przyległościami i przynależytościami, po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Pułtuskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 207 kop. 12½, vadium do licytacji rs. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,721 kop. 50, termin sprzedaży d. 21 Kwietnia (3 Maja) 1869 roku, przed Rejentem Władysławem Holtzem.

37. Szczytno, z przyległościami Chełstowo i Stropienie, tudzież dwie włóki boru w granicach tych dóbr będącego, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Płockim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rsr. 501 kop. 59, vadium do licytacji rs. 1,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,080, termin sprzedaży dnia 21 Kwietnia (3 Maja) 1869 roku, przed Rejentem Emiljanem Ordonem.

38. Węgra A, z częścią na Olszewcu, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 673 kop. 72½, vadium do licytacji rs. 2,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,451 k. 25, termin sprzedaży dnia 21 Kwietnia (3 Maja) 1869 r., przed Rejentem Emiljanem Ordonem.

39. Wróblewo lit. B, po uposażeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 175 kop. 44½, vadium do licytacji rs. 500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,978 kop. 12½, termin sprzedaży dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1869 r., przed Rejentem Wawrzeńcem Janczewskim.

40. Zdziwoj, do których należy przyległość Wólka, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Przasnyskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 548 kop. 26, vadium do licytacji rs. 2,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 11,357, termin sprzedaży dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1869 r., przed Rejentem Wawrzeńcem Janczewskim.

41. Żórawino Wielkie, po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Mławskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 170 kop. 60½, vadium do licytacji rub. sr. 550, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 3,141 kop. 25, termin sprzedaży dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1869 roku, przed Rejentem Wawrzeńcem Janczewskim.

42. Białowierzyno, po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Lipnowskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 400 kop. 28, vadium do licytacji rs. 1,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,075, termin sprzedaży dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1869 r., przed Rejentem Władysławem Holtzem.

43. Goławino, z przyległościami i przynależytościami, w okręgu sądowym Płockim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 302 kop. 77½, vadium do licytacji rs. 842, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,291, termin sprzedaży dnia 23 Kwietnia (5 Maja) 1869 r., przed Rejentem Kajetanem Chodeckim.

44. Kozłowo, składające się z wsi i folwarków tegoż nazwiska, oraz z wsi Porzowa z lasem w ograniczeniu znajdującym się, tudzież realności Dębiny i Kozłówek z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Pułtuskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 513 k. 69, vadium do licytacji rs. 1,480, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,614, termin sprzedaży dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1869 r., przed Rejentem Kajetanem Chodeckim.

45. Mierzynek, po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Lipnoskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 832 kop. 80½, vadium do licytacji rub. sreb. 1,970, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,589, termin sprzedaży dnia 23 Kwietnia (5 Maja) 1869 roku, przed Rejentem Władysławem Holtzem.

46. Miszewo Wielkie, składające się z realności Miszewo Wielkie. Miszewo Srednie, Juljanowo i Florentynowo, w okręgu sądowym Pułtuskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 879 kop. 1½, vadium do licytacji rs. 2,380, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,808, termin sprzedaży dnia 23 Kwietnia (5 Maja) 1869 r., przed Rejentem Władysławem Holtzem.

47. Ostrowite, składające się z folwarków: Ostrowite Ostrowitko, Szczepanki i Grabiny, Gnojno Barany, z kolonji: Krzyżowki Gnojno Baranów i Grabin, oraz z rumunków Podkłokocka Rutków, Grzempy i Popielarki, jak niemniej z lasów do tych dóbr należących, w okręgu sądowym Lipnowskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rsr. 2,414 kop. 53½, vadium do licytacji rs. 5,830, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,676 termin sprzedaży dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1869 roku, przed Rejentem Emiljanem Ordonem.

48. Rokicie lit. A, B, C, D, E, F, G, po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w okręgu sądowym Lipnowskim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 99 kop. 55½, vadium do licytacji rs. 320, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,753 kop. 75, termin sprzedaży dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1869 roku, przed Rejentem Emiljanem Ordonem.

49. Zaremby Kościelne A, z przyległościami Niemirów, z częściami na Bretkach i Niemałtach, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w okręgu sądowym Ostrołęckim, raty zaległe w chwili ogłoszenia sprzedaży wynoszą rs. 2,371 kop. 4, vadium do licytacji rs. 6,660, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 21,627, termin sprzedaży dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1869 r., przed Rejentem Antonim Wołowskim.

Uwaga pierwsza. Spodziewane wynagrodzenie za odpadłe powinności osadników osady targowej w obrębie dóbr Zaręby Kościelne Ostrołęckie będącej, przejdzie wraz z dobrami na własność ich nabywcy, wszelako sprzedaż dóbr tych, jak niemniej dóbr Goławino, Miszewo Wielkie i Ostrowite wraz z prawami do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego za odpadłe powinności: w Zarębach Kościelnych osadników, a w Goławinie, Miszewie Wielkim i Ostrowitem włościan, na podstawie uwagi po art. 22 Najwyżej zatwierdzonych przepisów o wypłacie listów likwidacyjnych, tudzież art. 1294 protokułu 206 posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem, uważaną będzie za nieważną, jeżeli okaże się, iż licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję likwidacyjną o przyznaniu wynagrodzenia likwidacyjnego.

Uwaga druga. Ponieważ przy wypłacie listów likwidacyjnych zatrzymane zostały na wzmocnienie bezpieczeństwa udzielonej pożyczki dla dóbr Lubiel w listach likwidacyjnych rs. 5,950, dla dóbr Popielużyn w listach likwidacyjnych rs. 2,000, dla dóbr Szczytno w listach likwidacyjnych rs. 1,000; nabywca zatem obowiązany jest wystąpić z częścią pożyczki wyrównywającą zatrzymanym sumom, spłacając takową w ciągu dni 20, po licytacji w listach zastawnych okresu III, tej serji, jakiej ostatnio wziętą była pożyczka Towarzystwa, kwoty zaś końcowe nie dające się spłacić listami, obowiązany uiścić w gotowiźnie, wszystko to pod rygorem relicytacji,

Wrazie niedojścia do skutku powyższych sprzedaży w oznaczonych terminach dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

Sprzedaże powyższe odbędą się w terminach wyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana, w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej; gdyby zaś Rejent przed którym przedaż ma się odbywać był przeszkodzony, przedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Uprzedza wszakże osoby interesowane, że gdyby w dniu do licytacji oznaczonym, przypadło święto kościelne, lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tegoż samego Rejenta.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej, w godzinach biurowych.

Płock dnia 10 (22) Października 1868 r.

Prezes, Czapski

Pisarz, Skonieczny.

N. D. *7368. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Płocku.*

Zawiadamia wierzycieli hypotecznych z pobytu i zamieszkania niewiadomych, poniżej przy każdych dobrach, na których wierzytelności ich prawa lub ostrzeżenia są zamieszczone, imiennie wyszczególnionych, że dobra takowe, jako zalegające w opłacie rat Towarzystwu Kredytowemu Zeimskiemu należnych, wystawione są na pierwszą przymusową sprzedaż przez licytacją publiczną w mieście Płocku w rynku Kamiennym, w pałacu Biskupi zwanym w Kancelarji Rejenta poniżej wymienionego lub jego zastępcy odbyć się mającą.

1. Babc Wiączanki po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległością Wolka w Okręgu Sądowym Lipnowskim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rsr. 303 kop. 33, vadium do licytacji w gotowiźnie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rsr. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,216, termin spzedaży d. 14 (26) Kwietnia 1869 r. przed Rejentem Władysławem Holtz.

Wierzyciele z pobytu i zamieszkania niewiadomi: ad I. *a*) Julji Turcewicz.

b) Olgi Gomulickiej.

c) Antoniny Karpowicz.

d) Aleksandry Nikolskiej.

e) Tekli Michalewicz.

f) Anny Jadwigi Hasewicz, jako współwierzycielek sumy złp. 14,666 gr. 20 w dziale IV ad Nr. 17*b*.

2. Bątkowo Kochny z wyłączeniem wywłaszczonych gruntów włościańskich w Okręgu Sądowym Lipnowskim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rsr. 604 kop. 64, vadium do licytacji w gotowiźnie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rsr. 1,600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 9,921, termin sprzedaży dnia 14 (26) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Władysławem Holtz.

Wierzyciela z pobytu i zamieszkania niewiadomego: ad 2. Aleksandra-Józefa dwóch imion Rychter nieletniego, jako wierzyciela sumy rsr. 1,500 z pod Nr. 17 działu IV.

3. Cygany, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Sądowym Pułtuskim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rsr. 166 kop. 64½, vadium do licytacji w gotowiźnie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rsr. 480, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,844 kop. 37½, termin sprzedaży dnia 14 (26) Kwietnia 1869 r. przed Rejentem Władysławem Hotz.

Wierzyciele z pobytu i zamieszkania niewiadomi: ad 3. *a*) Leona-Feliksa Czarnowskiego, czyli jego Sukcesorów wylegitymować się mających, jako wierzyciela sumy złp. 3,000 i złp. 1,100 z pod Nr. 7 *c. d.* i wzmianki z pod Nr. 10 działu IV.

b) Józef Zejdler.

c) Salomei z Zajdlerów Szalta.

d) Elżbiety Zajdler, jako wierzycieli sumy rsr. 1,492 kop. 94½ z pod Nr 7 *a. b. c. d.* i 8 oraz wzmianki pod Nr. 10 działu IV.

e) Marji Makowskiej, jako wierzycielki wzmianki z pod Nr 10 działu IV.

4. Czyżewo Siedliska, z przyległościami Jaźwiny, Pierdki, Pasewo, Patki, Michałowo, Czyżewo, Chrapki, Wróble, Jasiny i Czyżewo Maławieś z zwyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich w Okręgu Sądowym Ostrołęckim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rsr. 250 kop. 67, vadium do licytacji w gotowiźnie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rsr. 680, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,290 kop 62½, termin sprzedaży dnia 14 (26) Kwietnia 1869 r. przed Rejentem Emiljanem Ordonem.

Wierzyciele z pobytu i zamieszkania niewiadomi: ad 4. *a*) Aleksandra Kossobudzkiego.

b) Cecylji Ostromyślińskiej, jako wierzycieli sumy złotych polskich 5,500 w dziale IV ad Nr. 4 i złp. 5,500 ad Nr. 5.

5. Garwacz Wkra Wólka z przyległością, jako to: z wsią Zalesie Garwarskie i Srodborze, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Sądowym Przasnyszskim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rsr. 1,120 kop. 73½, vadium do licytacji w gotowiźnie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rsr. 2,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 16,018, termin sprzedaży dnia 14 (26) Kwietnia 1869 roku przed Rejentem Emiljanem Ordonem

Wierzyciele z pobytu i zamieszkania niewiadomi: ad 5. *a*) Anny-Julji dwóch imion z Kalinowskich Niedziałkowskiej. jako współwierzycielki sumy złp. 110,000 i dożywotniczki tejże sumy z pod Nr. 16 działu IV.

b) *a*. Stanisława, *b*. Ignacego, *c*. Józefa, *d*. Józefy rodzeństwa Niedziałkowskich, jako współwierzycieli sumy złp. 110,000 z pod Nr. 16 działu IV.

6. Grabowo C. z przyległością na Drążewie z borami na Stępnie, Michałkach i Żebrach Peczyskach, tudzież Olszewo Borki lit. N. w Okręgu Sądowym Ostrołęckim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rsr. 157 kop. 42, vadium do licytacji w gotowiźnie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rsr 440, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,442, termin sprzedaży dnia 15 (27) Kwietnia 1869 r. przed Rejentem Wawrzeńcem Janczewskim

Wierzyciele z pobytu i zamieszkania niewiadomi: ad 6. *a*) Heleny z Jabłońskich Gniewosz, jako wierzycielki sumy złp. 33,333 gr. 10 w dziale IV pod Nr. 15*a*.

b) Spadkobierców X. Wojciecha Dłużniewskiego, jako wierzyciela sumy rsr. 450 z pod Nr. 15*a*.

7. Komorowo Stok, Sielc, Koziki, Grąbki, Ruda i Grondy z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Sądowym Ostrołęckim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rsr. 863 kop. 80, vadium do licytacji w gotowiźnie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rsr. 2,320, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 14,650. termin sprzedaży dnia 15 (27) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Antonim Wołowskim.

Wierzyciele z pobytu i zamieszkania niewiadomi: ad 7. *a*) Ewy z Zielińskich Jeżewskiej, jako wierzycielki sumy złp. 7,500 z pod Nr. 12 działu IV.

b) Modesta Maruszewskiego, jako wierzyciela sumy złp. 4,000 z pod Nr. 10 działu IV.

8. Kondrajec Szlachecki po uwłaszczeniu włościan pozostałe w Okręgu Sądowym Mławskim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rsr. 250 kop. 58½ vadium do licytacji w gotowiźnie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rsr. 760. licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,599, termin sprzedaży dnia 15 (27) Kwietnia 1869 r. przed Rejentem Antonim Wołowskim.

Wierzyciela z pobytu i zamieszkania niewiadomego: ad 8. Prospera Szczanieckiego, jako wierzyciela sumy złp. 2 gr. 2 z pod Nr. 4 działu IV.

9. Lisagóra po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w Okręgu Sądowym Przasnyskim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rsr. 134 kop. 17½, vadium do licytacji w gotowiźnie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rsr. 360, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,275, termin sprzedaży dnia 18 30) Kwietnia 1869 r. przed Rejentem Emiljanem Ordonem.

Wierzyciela z pobytu i zamieszkania niewiadomego: ad 9. Antoniego Zawistowskiego, jako wierzyciela części sumy z pod Nr. 15 działu III.

10. Lubiel z przyległościami Grodziczno Nury, tudzież Grodziczno Niemieckie czyli nowe, Grondy Polewne, Grondy Zalewne, Nowawieś, Ostrowite, czyli Budy Popielarskie i Kopanina, oraz kolonja Aleksandrowo z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich, w Okręgu Sądowym Pułtuskim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rs. 1,040 kop 3½, vadium do licytacji w gotowiznie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rsr. 2,850, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 6,700, termin sprzedaży dnia 18 (30) Kwietnia 1869 r przed Rejentem Emiljanem Ordonem.

Wierzyciele z pobytu i zamieszkania niewiadomi: ad 10. *a*) Seweryna-Kazimierza-Klemensa 3-ch imion Chobrzyńskiego.

b) Aleksandry zamężnej Karczewskiej.

c) Leokadji zamężnej Unierzyskiej, wszystkich jako właścicieli.

11. Nożewo-Niedzwiedzice lit. D. z przyległościami Nózewko, Łaskarze, Korczaki, Klęczany lit W. tudzież część na wsi Nózewie i Nózewku z gruntów i zabudowań składająca się, żadną literą nie oznaczona, a w territorjum dóbr niniejszych, położona, z wyłączeniem uwłaszczonych gruntów włościańskich w Okręgu Sądowym Ostrołęckim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rsr. 114 kop 93, vadium do licytacji w gotowiznie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rsr 320, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2021 kop. 87½, termin sprzedaży dnia 18 (30) Kwietnia 1869 r. przed Rejentem Wawrzeńcem Janczewskim.

Wierzyciele z pobytu i zamieszkania niewiadomi: ad 11. *a*) Izabeli z Klickich Rykowskiej, jako wierzycielki.

b) Antoniny Pinińskich 1-o Żebrowskiej, 2-o voto Czerniejewskiej, jako wierzycielki wpisu w dziale III Nr. 3 i 5.

c) Spadkobierców X. Wojciecha Dłużniewskiego Proboszcza parafji miasta Ostrołęki z imion i nazwisk niewyrażonych, jako wierzycieli sumy rsr. 450 ad Nr. 7 i 18.

d) Sukcesorów Ignacego Łempickiego z imion i nazwisk niepodanych, jako wierzycieli ostrzeżenia ad Nr. 7 działu IV.

e) Sukcesorów księdza Józefa Skarzyńskiego z imion i nazwisk niewyrażonych, jako wierzycieli sumy złp. 4,356 i złp. 120 w dziale IV. pod Nr. 10.

12 Przeciszewo A., po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w Okręgu Sądowym Płockim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rs.

246 kop. $71\frac{1}{2}$, vadium do licytacji w gotowiznie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rsr. 720, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,675 kop. $62\frac{1}{2}$, termin sprzedaży dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1869 r. przed Rejentem Antonim Wołowskim.

Wierzyciele z pobytu i zamieszkania niewiadomi: ad 12. *a*) Stanisława Sumińskiego, jako wierzyciela sumy rsr. 950 z pod Nr. 3 i 4 działu IV.

b) Zefiryna Bureau, jako wierzyciela sumy rsr. 15,000 z pod Nr. 24 działu IV.

13. Schabajewo po uwłaszczeniu włościan pozostałe, w Okręgu Sądowym Mławskim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rsr. 156 kop. 50, vadium do licytacji w gotowiznie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rsr. 440, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,456, termin sprzedaży dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1869 r. przed Rejentem Kajetanem Chodeckim.

Wierzyciele z pobytu i zamieszkania niewiadomi: ad 13. *a*) Elimy, *b*) Sury, *c*) Abrahama, *d*) Ryfki nieletnich Alterowiczów, jako wierzycieli sumy złp. 2,290 w dziale IV pod Nr. 7.

14. Goławino, z przyległościami przynależytościami, w Okręgu Sądowym Płockim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rsr. 302 kop. $77\frac{1}{2}$, vadium do licytacji w gotowiźnie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rs. 842, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,291, termin sprzedaży dnia 23 Kwietnia (5 Maja) 1869 r., przed Rejentem Kajetanem Chodeckim.

Wierzyciele z pobytu i zamieszkania niewiadomi: ad 14. a) Antoniego Karpów, jako wierzyciela sumy złp. 16,778 z pod Nr. 4 działu IV.

b) ,Emilji Zdorów, jako wierzycielki sumy złp. 5 522 z pod Nr. 4 działu IV.

15. Miszewo Wielkie, składające się z realności Miszewo Wielkie, Miszewo Srednie, Juljanowo i Florentynowo, w Okręgu Sądowym Pułtuskim, zaległość po datę ogłoszenia wynosi rs. 879 kop. $1\frac{1}{2}$, vadium do licytacji w gotowiźnie lub listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu rs. 2,380, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,808, termin sprzedaży dnia 23 Kwietnia (5 Maja) 1869 r, przed Rejentem Władysławem Holtz.

Wierzyciele z pobytu i zamieszkania niewiadomi: ad 15. a) Julji zamężnej Lajzer,

b) Moritza Poznańskiego,

c) Sury Cohn,

d) Joanny Schiff, jako wierzycieli rs. 1,689 z pod Nr. 23*ab* działu IV.

Uwaga pierwsza. Spodziewane wynagrodzenie za odpadłe powinności osadników w obrębie dóbr Goławino, Miszewo Wielkie wraz z prawami do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego za odpadłe powinności włościan na podstawie uwagi w art. 22 Najwyżej zatwierdzonych przepisów o wypłacie Listów Likwidacyjnych, tudzież art. 1294 protokułu 206 posiedzenia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem, uważaną będzie za nieważną, jeżeli okaże się, iż licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję Likwidacyjną o przyznaniu wynagrodzenia likwidacyjnego.

Uwaga druga. Ponieważ przy wypłacie Listów Likwidacyjnych zatrzymane zostało na wzmocnienie bezpieczeństwa udzielonej pożyczki dla dóbr Lubiel w Listach Likwidacyjnych rs. 5,950, nabywca zatem obowiązany jest wystąpić z częścią pożyczki wyrównywającą zatrzymanej sumie, spłacając takową w ciągu dni 20 po licytacji w Listach Zastawnych Okresu III-go tej serji, jakiej ostatnia wzięta była pożyczka Towarzystwa, kwota zaś końcowa nie dająca się opłacić Listami, obowiązany jest uiścić w gotowiźnie, wszystko to pod rygorem relicytacji.

W razie niedojścia do skutku powyższych sprzedaży w oznaczonym terminie dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach raz jeden ogłosi.

Sprzedaże powyższe odbędą się w terminach wyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem, który-go zastąpi.

Uprzedza wszakże osoby interesowane, że gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadło święto kościelne lub uroczystość galowa dworska I-go rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tego samego Rejenta.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Płock d. 23 Paźdz. (4 Listop.) 1868 roku.

Prezes, Czapski.

Pisarz, Skonieczny.

N. D. 7659. *Управленіе Начальника Ленчицкаго Уѣзда.*

Отъ Ленчицкаго Уѣзднаго Управленія объявляется, что 10 (22) Декабря сего года въ 11 часовъ утра, въ присутствіи сего Управленія будутъ производиться изустные торги на отдачу въ подрядъ продовольствія арестантовъ Ленчицкой Уголовной тюрьмы съ 1 Января 1869 по 1 Января 1870 года отъ $8\frac{1}{2}$ коп. за дневную арестантскую порцію in minus.

Желающіе участвовать, могутъ разсматривать условія въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно въ присутственные часы и должны представить въ залогъ 500 руб.

Г. Ленчица, Ноября 15 дня 1868 г.

Начальникъ Уѣзда, Маіоръ,

(.......).

N. D. 7316. *Начальникъ Владиславовскаго Уѣзда.*

Такъ какъ назначенные въ здѣшнемъ Управленіи на 12 (24) Октября с. г. торги на отдачу въ арендное содержаніе пропинаціоннаго дохода на крестьянскихъ земляхъ въ 173 деревняхъ отошедшихъ отъ частнаго имѣнія Зыпле съ 20 Августа (1 Сентября) сего года по 1 (13) Января 1870 г. отъ исчисленной суммы 3,554 р. 40 к. с. въ годъ несостоялись, то на основаніи предложенія Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ 12 Октября с. г. за N. 4311, назначенные новые торги на отдачу въ аренду того дохода на тѣхъ же самыхъ условіяхъ, въ здѣшнемъ Управленіи на 29 Ноября (11 Декабря) с. г. отъ пониженной на $\frac{1}{4}$ часть исчисленной суммы т. е. отъ 2,665 р. 90 к. въ годъ. Желающіе затѣмъ участвовать въ сихъ торгахъ обязаны прибыть въ означенномъ срокѣ въ сіе Управленіе съ наличными деньгами для представленія требуемаго залога въ размѣрѣ $\frac{1}{4}$ части объявленной къ торгамъ суммы 664 р. 75 к. с. Подробныя условія торговъ могутъ быть разсматриваемы въ здѣшнемъ Управленіи ежедневно кромѣ табельныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Владиславовъ, Октября 29 дня 1868 г.

Начальникъ Уѣзда, (.....)

N. D. 7601. *Sąd Pokoju w Kowalu.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż w dniu 9 (21) Grudnia r. b. o godzinie 10-ej z rana, odbędzie się w miejscu posiedzeń Sądu w mieście Kowalu, licytacja in minus od cen za praetium fisci ustanowionych przez opieczętowane deklaracje na dostawę w ciągu roku 1869 to jest od dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9, do takiegoż dnia 1869/10, na potrzeby Sądu Pokoju następujących przedmiotów przypuszczalnie obliczonych, a mianowicie:

1. Drzewa twardego olszowego opałowego sążni kubicznych sześć. Cena jednego sąga ustanawia się za praetium fisci rub. sreb. 7 kop. 75.
2. Papieru białego raportowego ryz trzy, za cenę po rs. 3.
3. Papieru konceptowego ryz 12, ryza po rs. 1 kop. 50.
4. Papieru zwyczajnego aktowego ryzę jedną, za rs. 1 k. 80.
5. Swiec stearynowych funtów 24, funt po kop. 35.
6. Swiec łojowych funtów 12, po kop. 18.
7. Piór zwyczajnych kop 4, po kop. 15.
8. Atramentu garncy 4, po kop. 90.
9. Laku funtów 4, po kop. 50.
10. Nici funtów 4, po kop. 75.
11. Ołówków tuzin za kop. 72.
12. Igieł dwa tuziny, po kop. 6.
13. Opłatków kop. 6, po kop. 45.
14. Tuszu pół funta kop. 50.
15. Za wydrukowanie trzech ryz papieru blankieków na korespondencje z intytulacją Sądu Pokoju podług szematu ryza 1, po rs. 1 kop. 50 bez papieru.
16. Dwanaście furmanek parokonnych z Kowala do miasta Włocławka za rs. 16 kop. 20, czyli jedna po rs. 1 kop. 35
17. Zapałek salonowych okrągłych pudełek 24 kop. 36.
18. Płótna pakowego łokci 8, po kop. 15 łokieć.

Ilość vadium na dotrzymanie licytacji oznacza się rs. 12, które wniesione być ma w gotowiźnie albo też papierach publicznych na kaucje według obowiązujących przepisów przyjmowanych do Kasy Powiatu Włocławskiego i kwit Kasy do deklaracji dołączonym być ma.

Deklaracje składane być mają do d. 9 (21) Grudnia r. b. do godziny 10-ej rano w Sądzie Pokoju na ręce Podsędka, później złożone przyjętemi nie będą.

Warunki dostawy złożone są w Sądzie Pokoju i w każdym czasie przejrzane być mogą.

Kowal d. 28 Paźdz. (10 Listop.) 1868 r.

Jasieński, Podsędek.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia z dnia 28 Października (10 Listopada) r. b. Nr. 148, podaję niniejszą deklaracją, iż obowiązuję się podjąć dostawy dla Sądu Pokoju w Kowalu w ciągu roku 1869 (tu podejmujący się dostawy wyrazi ceny przedmiotów literami w rublach i kopiejkach) poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym. Zaświadczenie Kasy Powiatowej na złożone vadium rs. 12 dołączam, takowe w razie nieutrzymania się sam odbiorę. Stałe moje zamieszkanie jest w N. N.

Pisałem dnia miesiąca **roku.**

(podpisać imie i nazwisko).

N. D. 7540. *Начальникъ Восточнаго Горнаго Округа.*

Въ Управленіи Горныхъ Заводовъ Восточнаго Округа въ Сухедневѣ дня 25 Ноября (7 Декабря) 1868 г. въ три часа по полудни будутъ производиться посредствомъ запечатанныхъ объявленій торги (in minus) съ цѣнъ для торговъ установленныхъ, а именно:

1. На подвозъ углей для Реевскаго Завода въ 1868 г., оцѣненныя на 2,175 руб. 55 коп.

2. На подвозъ углей для Мостковскаго Завода въ 1868 г., оцѣненный на 187 р. 50 коп.

3. На подвозъ углей для Мрочковскаго Завода въ 1868 г. оцѣненный на 413 руб. $72\frac{3}{4}$ коп.

Подающія объявленія обязаны писать оныя на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства по ниже изложенной формѣ и до срока торговъ представить Начальнику Округа съ казначейскими квитанціями:

а) На представленный залогъ.

Къ 1-мъ торгамъ 218 р. с

Къ 2-мъ торгамъ 19 р. с.

Къ 3-мъ торгамъ 42 р. с.

б) На издержки по объявленію:

Къ 1 мъ торгам 5 р. с.

Къ 2-мъ торгамъ 25 коп.

Къ 3-мъ торгамъ 75 коп.

Крестьяне громадами жалающіе подрядиться на залогъ, могутъ представлять свидѣтельства круговой отвѣтственности выданныя войтами гминъ въ обезпеченіе подряда.

Условія для этихъ торговъ установленныя тѣже самыя, какія обязываютъ подрядчиковъ въ текущемъ году исполняющихъ въ силу контрактовъ подвозы.

Условія эти а равно и цѣны, можно читать въ Управленіи Округа въ Сухедневѣ.

Форма объявленій.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Восточнаго Горнаго Округа отъ 11 Ноября N. 5292, 1868 г. N. 5292, симъ объявляю, что принимаю на себя подрядъ подвоза угля въ 1868 г. для N. завода съ уступкою съ цѣнъ къ торгамъ означеныхъ въ пользу казны N. процентъ (процентъ писать цифрами и прописью) подвергаясь всѣмъ обязанностямъ и предостереженіямъ заключеннымъ торговыхъ условіяхъ мною прочитанныхъ и понятыхъ.

Казначейскія квитанціи на представленный залогъ и издержки по объявленіи при семъ прилагаю, которыя въ случаѣ несостоявшихся за мною торговъ, желаю получить на мои руки.

Постоянно проживаю въ N. всего ближе почтовой станціи N.

Писалъ въ N. дня N. мѣсяца N. года.

(Подписать число составленія декларации и подписать имя и фамилію).

въ Сухедневѣ, 11 Ноября 1868 года.

в. и. д. Заорскій.

N. D. 7674. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Stanisława Majewskiego obywatela, w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 557 zamieszkałego, jako opiekuna głównego nieletniej Joanny-Cecylji dwóch imion Rückert po Cecylji 1-o voto Rückert, 2-o Lange pozostałej córki w imieniu i na rzecz tejże działającego, oraz Wilhelma Lange obywatela, w Warszawie pod Nr. 557 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego także w Warszawie przy ulicy S-to Jerskiej pod Nr. 1775 u Teodora Łąckiego Mecenasa Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu obrane mających, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,200 z procentem 5% od dnia 2 Stycznia 1863 r. i kosztów od Wiktorji i Ludwika małżonków Brochockich w mieście powiatowem Grójcu, Estery Bitter wdowy czyniącej w imieniu własnem, oraz nieletnich Moszka, Lejzera, Bencyana i Fajgi rodzeństwa Bitterów, w osadzie Blaszanka Powiecie Grójeckim, Icyka Bitter w mieście Grójcu i Sury z Bitterów Ferszt, w osadzie Blaszanka Powiecie Grójeckim zamieszkałych, właścicieli osady Blaszanka, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 10 (22) Maja 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

OSADA BLASZANKA,

w Powieccie Grójeckim Gubernji Warszawskiej w jurisdykcji Sądu Pokoju w Grójcach w gminie Kobylin położona, prawem własności do Wiktorji i Ludwika małżonkow Brochockich, Estery z Czerwonków, po Izraelu Bitter pozostałej wdowy czyniącej, w imieniu własnem, oraz nieletnich Moszka, Lejzera, Bencjana i Fajgi rodzeństwa Bitterów, Icyka Bitter i Sury z Bitterów Ferszt egzekwowanych dłużników należąca, w posiadaniu i użytkowaniu wdowy Bitter jako **matki i głównej** opiekunki nieletnich **Moszka, Lejzera**, Bencjana i Fajgi Bitterów **zostająca, jedną** księgą wieczystą objęta, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, z jednego kawała ziemi składająca się, ogólnej rozległości gruntu około włók miary nowopolskiej 2 i mórg 7 czyli dziesiatyn $33\frac{1}{2}$ mająca. z których gruntu ornego dziesiatyn $27\frac{1}{2}$, w łąkach dziesiatyn 6.

Na gruncie zajmowanej osady znajdują się zabudowania:

1. Karczma czyli dom masiv murowany parterowy, o 2 kominach murowanych nad dach gontamt kryty wyprowadzonych, z tyłu tego domu jest przybudowana stajnia pod jednym dachem z gontów.

2. Z prawej strony przybudowany domek masiv murowany parterowy, o jednym kominie murowanym nad dach gontami kryty wyprowadzonym.

3 Z lewej strony sklep murowany gontami kryty.

4. Z tyłu najazdu w podwórzu przystawka z drzewa pod gontem.

5. Domek murowany parterowy, na garkuchnią wybudowany o jednym kominie murowanym nad dach gontem kryty wyprowadzonym.

6. Obok tego zajazd z drzewa na siedmnastu słupach murowanych, w małej części gontami, a w większej części słomą kryty.

7. Stodoła drewniana ze ścianą od podwórza murowaną słomą kryta, o jednym klepisku.

8. Stajnia również drewniana ze ścianą od podwórza murowaną, w części gontami, w części słomą kryta.

Pomiędzy zajazdem ad 1. i garkuchnią ad 5. opisanemi, znajduje się parkan murowany trzy łokcie wysoki, a przy nim od podwórza znajdują się szczątki po dawnej szopie.

9 Podwórze kwadratowe niebrukowane.

10. Kuźnia z drzewa pod gontem o 2-ch kominach.

11. Budynek po dawnej dystylarni drewniany gontem kryty, jeden komin murowany mający.

12. Piec z cegły palonej po dawnej cegielni.

13. Studnia czyli pompa drewniana z takąż korbą, drzewem cembrowana.

14. Studnia drzewem cembrowana bez galeryjki.

W osadzie tej mieści się trzech lokatorów z imion i nazwisk oraz cenę najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej osady, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Pawłowi Wrona Wójtowi gminy Kobylin, do której osada Blaszanka należy, we wsi Głuchowie Okręgu Grójeckim Gubernji Warszawskiej urzędującemu, na ręce własne, za zawiadywaniem Pisarza tejże gminy Władysława Skorytowskiego.

2. Józefowi Borowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Grójcach tamże urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 17 (29) Października 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr Blaszanki w Warszawie dnia 19 (31) Października 1868 r. zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków powyższych dóbr odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego czynności swe w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej odbywającego w Wydziale I, dnia 2 (14) Stycznia 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 2 (14) Listopada 1868 r.

R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 2 (14) Listopada 1868 r.

R. D. Zgórski.

N. D. 7670. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Lindner obywatela, pod Nr. 419 w Warszawie zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ignacego Kardolińskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 1771a. zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs 6,000, w dziale IV, pod Nr. 51 lit. a, na dobrach ziemskich Racibory ubezpieczonej, z procentem po 5%, od d. 1 Lipca 1867 r. zaległym i kosztów prawnych od Honoraty z Budziszewskich Noskowskiej, Jana Noskowskiego obywatela małżonki, w asystencji męża czynić mającej, właścicielki dóbr ziemskich Racibory z przyległościami w okręgu Błońskim, pawiecie Grojeckim gubernji Warszawskiej położonych, w tychże dobrach zamieszkałej, protokołem Antoniego Tymeckiego, Komornika przy Trybunale tutejszym, w d. 30 Listopada (12 Grudnia) 1867 r. sporządzonym, w drodze przymu-

szonego wywłaszczenia sądowo zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Racibory z przyległościami Ryczki Kanie i częścią na Pracach dużych lit. e, w parafii Rembertów, gminie Komorniki, Okręgu Błońskim, powiecie Grojeckim, guberoji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w mieście Błoniu posiedzenia swe odbywającego położone, prawem własności do Honoraty z Budziszewskich Noskowskiej, Jana Noskowskiego obywatela małżonki należące, w posiadaniu onejże, oraz jej męża, czyli obojga małż. Noskowskich tamże zamieszkałych będące, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy, (dwór z drzewa wybudowany, cegłą tynkowany, gontami kryty, o 3 kominach murowanych, z przystawką i gankiem na słupach drewnianych pod gontami.

Przy tymże znajduje się ogród warzywno kwiatowo owocowy, obwiedziony płotem z łat i kołków przeplatatych ciernią, w którym znajdują się drzewa owocowe różne, krzewy i drzewa dzikie ogród okalające.

2. Chlewiki i kurniki w formie prostokąta z drzewa w słupy zbudowane pod gontami o siedmiu drzwiach.

3. Kloaka z drzewa zbudowana, o dwóch sedesach.

4. Szopa z drzewa w słupy zbudowana gontami kryta.

5. Spichrz murowany na piwnicy, gontami kryty.

6. Studnia balami i kamieniem polnym ocembrowana z żurawiem.

7. Stodoła w słupy z drzewa zbudowana, słomą pokryta, o dwóch klepiskach.

8. Stodoła w słupy murowana, z drzewa zbudowana, słomą pokryta, o czterech klepiskach, w której mieści się młocarnia czterokonna z wialnią i sieczkarnią.

9. Szopa na słupach słomą pokryta, osłaniająca kierat maszynowy.

10. Stodoła z drzewa w słupy zbudowana, deskami kryta, o jednych drzwiach i dwóch wrotach dwuskrzydłowych.

11. Holendernia, owczarnia i stajnie z drzewa w słupy zbudowane deskami kryte, z dwoma dymnikami, gankiem i schodami do tegoż prowadzącemi, na zewnątrz umieszczonemi.

12. Budowla z drzewa w słupy zbudowana gontami kryta, z jednym kominem z tyłu urządzonym, w połowie mieszcząca stajnią, a w połowie mieszkanie.

Pomiędzy tą budowlą, a płotem ogród przy drodze okalającym, znajduje się brama sztachetowa oddzielająca dziedziniec dworski od drogi wiejskiej, na której wprost ogrodu urządzony jest mostek z zastawą do utrzymywania wody stawowej. Staw małej obszerności nie zarybiony.

13. Dom na podmurowaniu z drzewa w słupy zbudowany, tynkowany, z dwoma facjatami, deskami kryty, o dwóch kominach, z dwoma sieniami przestrzałowemi.

14. Piwnica murowana deskami kryta, zniszczona.

15. Dom na podmurowaniu z drzewa w słupy zbudowany, tynkowany, deskami kryty, o o jednym kominie.

16. Studnia balalami ocembrowana z żurawiem.

17. Komórki z drzewa w słupy zbudowane, słomą kryte, o szesnastu przedziałach, na na drzwi zamykanych.

18. Piwnica deskami wykładana w ziemi zbudowana.

19. Kuźnia z drzewa w słupy zbudowana, gontami pokryta, o jednym kominie.

Włościan w dobrach tych osiadłych jest 13, którzy posiadają zabudowania i grunta mórg około 68 rozległe, skutkiem Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. na własność tychże właścian, w akcie zajęcia z nazwisk wymienionych, bez obowiązków jakich bądź dla dworu przyznane.

Ogólna przestrzeń dóbr wynosić Racibory, może włók nowopolskich 22, w których gruntu ornego żytniego klasy II, znajduje się około włók 17, łąk włóka jedna, a reszta zostaje pod zabudowaniami, ogrodami, drogami, stawem, nieużytkami i krzakami zaroślanemi. A lubo wedle wykazu hypotecznego, dobra Racibory wyszczególnione są jako składające się z przyległości i nomenklatur Ryczki, Kanie i części na Pracach dużych litera c, to jednak wedle istniejącego dziś stanu rzeczy, nazwy nomenklatur powyższych nie używają, gdyż nazwy Ryczki i Kanie służyły częściom gruntów, które na teraz dobra Racibory składają, a część zwana na Pracach dużych litera c. miała dawniej należeć skutkiem zaprowadzonego kontrowersu do Racibor, lecz nateraz kontrowers już umorzony i żadna część z Prac dużych w skład dóbr Racibor nie wchodzi.

Dobra Racibory odległe są od kościoła parafialnego wiorst 5, od miasta powiatowego Grojec wiorst 9, od miasta targowego Tarczyna wiorst 8, od miasta Błonia wiorst 35, od szosse Krakowską zwanej wiorst 6, przez dobra drzechodzi rzeczka Jeziorna zwana.

Gospodarstwo jest trzech-polowe. Inwentarze żywe i martwe, szczegółowo w protokóle zajęcia wymienione.

Obszerniejsze opsanie powyż zajętych zaaresztowanyeh dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ignacego Kardolińskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod N-rem 1771a. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Józefowi Nowińskiemu, wójtowi gminy Komorniki, w mieście Tarczynie urzędującemu, dnia 3 (15) Kwietnia 1868 r do rąk własnych.

2. Pisarzowi Sądu Pokoju w Błoniu, Piotrowi Gogolewskiemu, w mieście Błoniu urzędującemu do rąk jego zastępcy Karola Braun, Podpisarza tegoż Sądu w d. 15 (27) Kwietnia 1868 r.

Obiedwie przez Juljana Pawłowskiego, Woźnego przy Trybunale tutejszym.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr Racibory, w Okręgu Błońskim położonych, w d. 9 (21) Października 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunłu tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego Warszawskiego w wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału w Warszawie przy ulicy Długiej pod N. 549 o godzinie 10 zrana dnia 2 (14) Stycznia 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ignacy Kardoliński, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 23 Paźd. (4 List.) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa, d. 23 Paźd. (4 List.) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 7673. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Markusa Lewy kupca i obywatela w Warszawie przy ulicy Żabiej pod Nr. 956c mieszkającego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 8,000 z procentem od d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1868 r. i kosztów od Borucha i Arona Izaaka braci Prywerów współwłaścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2325 położonej, tamże zamieszkałych, protokułem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 11 (23) Października 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ.

w Warszawie przy ulicy Pawiej pod Nr. 2325 pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie w Cyrkule policyjnym i Administracyjnym 5 i 6, w gminie Magistratu miasta Warszawy na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 5 kop. 94 położona, prawem własności do gzekwowanych dłużników Borucha i Arona-Izaaka braci Prywerów należąca i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej szerokości około łokci 90 zawierająca.

Na grucie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany o parterze i dwóch piętrach w połowie blachą żelazną a w połowie cynkiem kryty, o dwóch kominach murowanych.

2. Parkan drewniany, w środku którego jest brama z furtką.

3. Oficyna masiv murowana o parterze i dwóch piętrach blachą żelazną kryta, z kominem murowanym.

4 Budynek z drzewa o parterze i piętrze gontami kryty, w którym mieści się kloaka i komórki.

5. Komórka drewniana gontami kryta.

6. Oficyna masiv murowana o parterze, piętrze i facjatach w połowie cynkiem, a w połowie dachówką kryta, 2 kominy murowane mająca.

7. Komórki drewniane deskami kryte.

8. Komórki drewniane deskami kryte.

9. Oficyna czyli domek drewniany parterowy, o dwóch kominach murowanych gontami kryty.

10. Podwórze w połowie i trotoary kamieniem polnym brukowane, a w połowie bez bruku.

11. Studnia drzewem cembrowana z pompą drewnianą i korbą żelazną.

W nieruchomości tej jest 28-miu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod N. 1775 zamieszkalego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II. w Warszawie, w Warszawie pod N-rem 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 21 Października (2 Listopada) 1868 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 21 Października (2 Listopada) 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 z rana dnia 2 (14) Stycznia 1869 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 4 (16) Listopada 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 4 (16) Listopada 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N D. 7671. *Podpisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału III.*

Wiadomo czyni, iż:

Wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 21 Kwietnia (3 Maja) 1867 r. między Bogumiłem i Karoliną małżonkami Stark, współwłaścicielami domu pod N-rem 1743 w Warszawie położonego, tamże zamieszkałymi, powodami przez Teodora Łąckiego Obrońcę przy Senacie stawającymi z jednej,

A

Józefą Płaczkowską, Feliksa Płaczkowskiego obywatela małżonką, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, czyli obojgiem małżonkami Płaczkowskiemi, w Warszawie pod Nr. 1266/7 zamieszkałemi, pozwanymi przez Edwarda Kowalskiego Patrona stawającymi, z drugiej strony zapadłym, nakazanym został podział nieruchomości pod Nr. 1743 w Warszawie położonej, a celem dania opinji, czy nieruchomość takowa w naturze podzieloną być może lub nie, biegli mianowani w razie niemożności dogodnego podziału w naturze, tychże biegłych do oszacowania takowej upoważniający i sprzedaż jej przez publiczną licytację rozporządzona, do kierowania czynnościami działowemi Asesor Trybunału Andrzej Kokowski, został delegowany.

Mianowani biegli, po wykonanej przysiędze zeszli na grunt rzeczonej nieruchomości i udzielili opinją, iż takowa dogodnie w naturze podzielić się nie da, w skutku tego dopełnili oszacowanie i wartość jej na rs 5,036 kop. 44 ustanowili. Trybunał wyrokiem daty 23 Czerwca (5 Lipca) 1867 r. zapadłym, powyższe dzieło biegłych zatwierdził

Nieruchomość N-mer 1743, położona jest przy ulicy Książęcej, na gruncie czynszowym, z którego do Instytutu Głuchoniemych i Ociemniałych w Warszawie, opłaca się rocznie rsr. 15.

Dochód z najmu pomieszkań łącznie z mieszkaniem przez Starków zajmowanem, wynosi rs. 675 rocznie, podatki zaś skarbowe łącznie z składką ogniową i kwaterunkowem wynoszą rs. 76 kop. 83.

Zabudowania są następujące: dom frontowy masiv murowany; dom od ulicy Książęcej z prawej strony, murowany z cegły; przybudowanie masiv murowane o parterze; komórki z drzewa po za parkanem frontowym; komórki z drzewa; kloaki; stajenka na krowy, obok kloak; szopka otwarta na 5 słupach; budka dla stróża; altana w ogródku z desek; parkany i ogrodzenia; studnia; gruntu pod całą nieruchomością jest łokci kw. 1978, sześć sztuk drzew owocowych w ogródku młodych i krzewów; bruk w podwórzu z kamieni polnych.

O bliższych szczegółach powziąść można wiadomość u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie, pod numerem 1775 przy ulicy S-to Jerskiej zamieszkałego, oraz w Kancelarji Podpisarza Trybunału Wydziału III-go, w Warszawie pod N-rem 549 istniejącej.

Po złożeniu warunków licytacyjnych, pierwsza publikacja takowych, odbyła się w dniu 10 (22) Lipca 1867 r. o godzinie 10 rano i termin do drugiej publikacji takowych, a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 1743 w Warszawie położonej, wyznaczony został na d. 4 (16) Września 1167 r. godzinę 10 rano, po odbyciu którego, termin do ostatecznego przysadzenia nieruchomości Nr. 1743 w Warszawie położonej, wyznaczony został na dzień 25 Września (7 Października) 1867 r. godzinę 5 po południu, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale III-cim pod N-rem 549, przed W-nym Andrzejem Kokowskim, Asessorem delegowanym.

Licytacja zacznie sie od sumy rsr. 5,036 kop. 44, jako szacunku przez biegłych wynalezionego.

Teodor Łącki,
Obrońca przy Rządz. Senacie.

W którym to terminie Bogumił i Karolina małżowkowie Stark, nieruchomość wspomnioną za sumę rsr. 5,500 zalicytowali, lecz jak świadectwo Podpisarza Wydziału III-go Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 21 Listopada (3 Grudnia) 1867 r. przekonywa, warunkom licytacyjnym zadosyć nieuczynili. Na żądanie więc Józefa Stabrowskiego obywatela, w Warszawie pod Nr. 1778 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Ludwika Holca, Obrońcy przy Senacie, pod Nr. 490 w Warszawie, obrane mającego, jako wierzyciela hypotecznego sumy rsr. 2,250 pod Nr. 12, działu IV, nieruchomości N. 1743 ubezpieczonej, nieruchomość wspomniona stosownie do art. 737 K. P. S., sprzedaną będzie w drodze relicytacji na koszt i risico małżonków Stark, w Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale III.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, nastąpi d. 21 Grudnia (2 Stycznia) 1867 r. o godzinie 10 przed południem, w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału wydziału III.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,000.

Sprzedażą kieruje Ludwik Holc, Obrońca przy Senacie, u którego jak również u Podpisarza Trybunału Cywilnego Wydziału III, warunki przejrzane być mogą.

F. Betlej.

Po odbyciu powyższego terminu Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 21 Grudnia (2 Stycznia) 1867/8 r. termin do drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, oraz przygotowawczego przysądzenia, wyznaczył na d. 5 (17) Stycznia 1868 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale III. Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,000 przez Józefa Stabrowskiego podanej.

F. Betley.

W termtnie rzeczonym, po odbyciu drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, oraz przygotowawczego przysądzenia, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 5 (17) Stycznia 1868 r. nieruchomość Nr. 1743 w Warszawie położoną, tymczasowie za rs. 4,000 popierającemu relicytację przysądził i zarazem termin do stanowczej licytacji na d. 9 (21) Lutego 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, lecz termin ten z powodu założonej przez Starków apelacji od wyroku Trybunału Cywilnego z dnia 21 Grudnia (2 Stycznia) 1867/8 r. nie doszedł do skutku. Po oddaleniu wszakże tej apelacji wyrokiem Sądu Apelacyjnego z d. 15 (27) Marca 1868 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia wyrokiem Trybunału Cywilnego z d. 23 Kwietnia (5 Maja) b. r. wyznaczony został na d. 13 (25) Maja 1868 r. godzinę 10 z rana, w Wydziale III, tegoż Trybunału w miejscu zwykłych jego posiedzeń. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,000, vadium rs. 900.

Warszawa d. 25 Kwiet. (7 Maja) 1868 r.

F. Betlej.

Powyższy termin z powodu zaniesienia skargi do IX Departamentu Rządzącego Senatu przez małżonków Stark, nie przyszedł do skutku. Skarga ta jednak wyrokiem Rządzącego Senatu z d. 4 (16) Października 1868 r. oddaloną została. W następstwie tego Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 8 (20) Listopada r. b. nowy termin do ostatecznego przysądzenia, powyż wzmiankowanej nieruchomości i zarazem do trzeciej publikacji warunków licytacyjnych na d. 2 (14) Grudnia 1868 r. godzinę 10 z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Wydziale III oznaczył. W tym terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,000. Vadium wynosi rs. 900.

Warszawa d. 19 List. (1 Grud.) 1868 r.

Al. Pludrzyński, za Podpisarza.

---

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.